Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 166
Marți 29 noiembrie 1955

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

In cinstea Congresului partidului

Muncă însuflețită în uzine și pe ogoare

O nouă realizare a tehnicii noastre

Constructorii de mașini agricole din țara noastră întîmpină Congresul partidului cu o nouă și importantă victorie: experiențele făcute zilele acestea la stațiunea experimentală din Mărculești cu combina de recoltat porumb K.U.—2, construită pentru prima dată în țara noastră, au dat rezultate foarte bune.

Combina K.U.—2 taie tulpina porumbului, separă știuleții de coceni, scoate parțial pănușile și transportă știuleții într-un buncăr, de unde sînt descărcați în autocamioane. De asemenea, toacă și mărunțește tulpinile, iar cu ajutorul unor transportoare și elevatoare, depune tocătura într-un colector atașat de combină.

Noua realizare a tehnicii noastre aparține unui colectiv de la uzinele „Tudor Vladimirescu", coordonat de inginerul Dan Vasiliu. Acest colectiv a fost ajutat de muncitori și tehnicieni de la uzinele „Semănătoarea", „Vasile Roaită", „Mao-Tze-dun" și întreprinderea „Protoip".

La uzinele „Tudor Vladimirescu" se fac pregătirile necesare pentru începerea construirii în serie a combinei de recoltat porumb.

Darul cel mai de preț

Pe întreg cuprinsul patriei noastre, zilele acestea sînt zile de muncă avîntată. Poporul muncitor se pregătește cu însuflețire să întîmpine cel de al doilea Congres al partidului clasei muncitoare. In orașele și satele țării, steagul întrecerii socialiste și patriotice a fost larg desfășurat și, sub faldurile lui, mii și mii de oameni ai muncii îmbogățesc bilanțul de realizări în cinstea marelui eveniment din viața partidului și poporului nostru.

Oamenii muncii de la noi știu că nu pot aduce o mai înaltă cinstire și daruri mai de preț partidului care le-a deschis larg drumul spre fericire decît succesele lor în muncă, izbînzile lor în lupta pentru făurirea unei vieți noi, socialiste. Entuziasmul cu care masele muncitoare întîmpină Congresul oglindește dragostea și devotamentul pe care poporul le poartă partidului comuniștilor, dragoste și devotament care izvorăsc din faptul că partidul este îndrumătorul vieții noastre noi, organizatorul și conducătorul victoriilor noastre. Toate marile înnoiri petrecute în viața poporului sînt strîns legate de numele partidului.

In fruntea întrecerii în întîmpinarea Congresului partidului se află și de astă dată eroica noastră clasă muncitoare. In fabrici și uzine, în mine și pe marile șantiere, muncitorii și tehnicienii și-au întețit lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, pentru sporirea productivității muncii, realizarea de acumulări peste plan, reducerea prețului de cost etc. Inchinînd victoriile lor Congresului partidului, colectivele a zeci și zeci de întreprinderi au terminat înainte de termen planul cincinal, au pus în funcțiune noi mașini și agregate perfecționate, au îmbunătățit calitatea produselor.

Pătrunși de același fierbinte patriotism, dornici să contribuie prin munca lor la înfăptuirea politicii partidului, oamenii muncii de pe ogoare întîmpină și ei Congresul cu realizări de seamă în campania agricolă de toamnă, aplicînd cu succes metodele agrotehnice înaintate în scopul sporirii producției la hectar. In aceste zile, pe ogoare se desfășoară lucrările pentru strîngerea și depozitarea ultimelor culturi tîrzii de toamnă și executarea de arături adînci pe o suprafață de cel puțin 4 milioane ha. In vii și livezi, oamenii muncii grăbesc îngropatul, aratul și îngrășatul viei, plantările de pomi și curățatul pomilor etc. Apropierea Congresului este pentru harnica noastră țărănime muncitoare, pentru toți oamenii muncii din agricultură, un puternic îndemn de a lucra cu și mai multă hărnicie, pentru ca toate aceste lucrări să fie terminate pînă la venirea iernii.

Intrecerea socialistă în cinstea Congresului a cuprins colectivele a numeroase întreprinderi socialiste din agricultură. Și multe din ele pot raporta partidului, încă de pe acum, că și-au îndeplinit angajamentele ce și le-au luat. In seara zilei de 15 noiembrie, de pildă, colectivul S.M.T.-ului „1 Mai" Brăila a terminat de realizat planul de producție pe anul 1955. In felul acesta, tractoriștii și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea Congresului cu zece zile înainte de termen. Lucrînd cu avînt sporit, mecanizatorii de la S.M.T. Aradul Nou au reușit ca, încă din seara zilei de 21 octombrie, să-și îndeplinească sarcinile din planul cincinal.

Angajamentul luat în cadrul întrecerii socialiste și patriotice de țăranii muncitori din raionul Alexandria, de colectiviștii din comuna Șaeș, regiunea Stalin, de cei din comuna Contești, regiunea București, de muncitorii și tehnicienii gospodăriilor de stat din Jegălia-Constanța, Segarcea-Craiova, de a întîmpina Congresul partidului cu planul arăturilor de toamnă realizat, a devenit, de asemenea, fapt împlinit. Și în fiecare regiune și raion, în aproape fiecare comună găsești asemenea exemple care vorbesc despre hotărîrea oamenilor muncii de pe ogoare de a aduce în dar Congresului cît mai bogate realizări în munca lor.

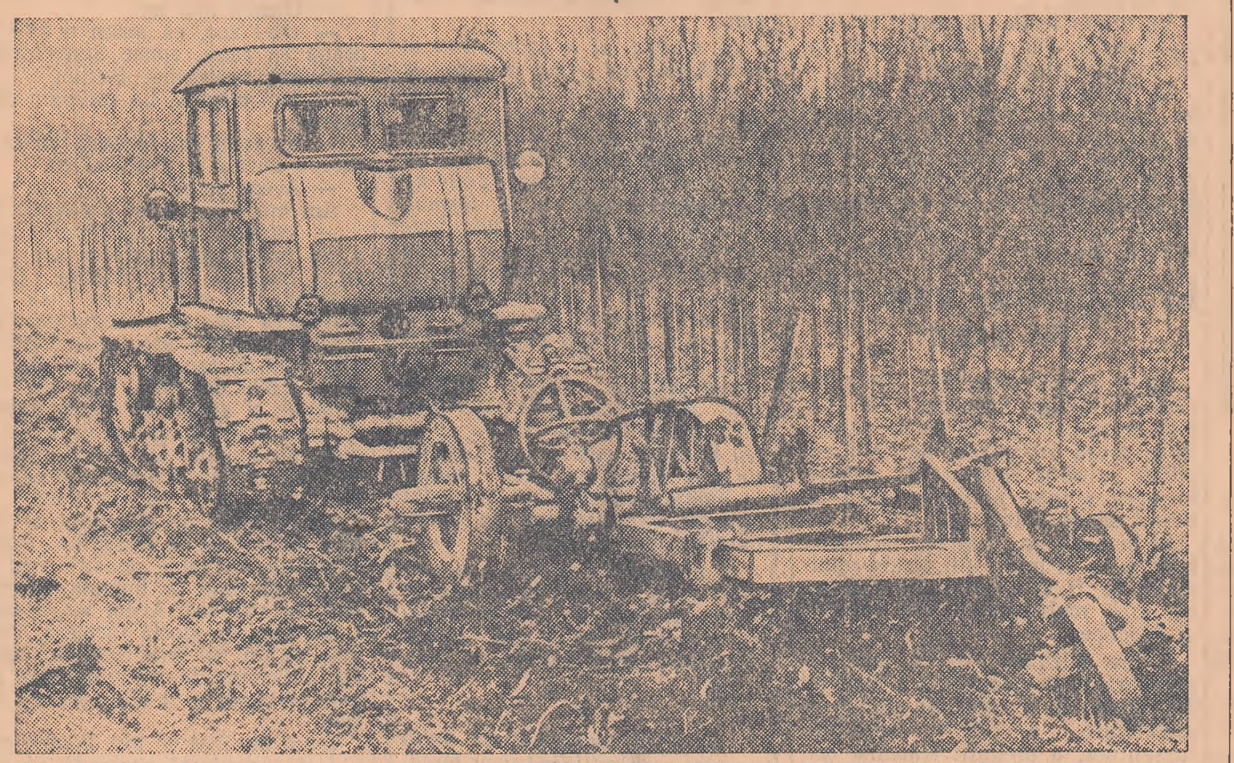
Apropierea Congresului partidului este în același timp prilej pentru oamenii muncii de la sate de a-și spori realizările lor în toate sectoarele de activitate. Veștile sosite din țară arată că în multe și multe comune țăranii muncitori au hotărît ca Congresul partidului să-l găsească cu toate datoriile față de stat îndeplinite. Și ei își țin cuvîntul dat. In comuna Făurești din raionul Oltețu, de pildă, planul de colectări pe anul 1955 la aproape toate produsele agricole a fost îndeplinit încă de la 10 noiembrie. In regiunea Constanța, oficiile raionale de achiziții și contractări de animale au realizat cu o lună și jumătate înainte de termen sarcinile planului anual la preluarea animalelor contractate.

Deosebit de semnificativ este faptul că în toate acțiunile întreprinse în cinstea Congresului partidului la orașe și sate comuniștii sînt în frunte; ei sînt inițiatorii și animatorii acestor acțiuni. Exemplul și cuvîntul membrilor de partid îi însuflețește pe oamenii muncii în activitatea lor, îi mobilizează în dobîndirea de noi și noi izbînzi. In satele patriei, comuniștii folosesc aceste zile premergătoare Congresului pentru a face și mai larg cunoscute oamenilor muncii cuvîntul și îndemnul partidului. Rod al muncii politice dusă în rîndul țăranilor muncitori de către organele de partid și de stat, al convingerii țăranilor muncitori că munca unită făcută pe tarlale mari cu ajutorul mașinilor și tractoarelor dă rezultate mai bune sînt numeroasele gospodării colective și întovărășiri agricole care iau ființă în toate colțurile țării. In regiunile Suceava și Iași, în satele regiunilor Oradea și Bacău, ca și în satele multor alte regiuni, au luat ființă în ultimul timp numeroase gospodării colective și întovărășiri agricole. Numai în regiunea Iași, de pildă, s-au înființat în ultimul timp 17 întovărășiri agricole, în care au intrat aproape 300 de familii de țărani muncitori.

Multe din unitățile agricole socialiste nou create poartă numele „Cel de al doilea Congres al P.M.R.". Este aceasta un semn al dragostei deosebite pe care oamenii muncii din agricultură o poartă partidului drag care i-a îndrumat și sprijinit permanent pentru făurirea unei vieți mai bune, al hotărîrii lor de a înfăptui politica partidului nostru.

Cu fiecare zi care ne apropie de deschiderea lucrărilor Congresului crește avîntul în muncă al maselor populare. Din avîntul acesta, din dragostea poporului pentru partid, vor izvorî noi fapte, noi victorii se vor adăuga izbînzilor de pînă acum. Să facem ca izbînzile acestea să fie cît mai multe, să muncim în așa fel, încît contribuția noastră, a fiecăruia dintre noi, la înflorirea patriei, la construirea socialismului și apărarea păcii, la bilanțul de înfăptuiri pe care poporul îl aduce în dar partidului, să fie cît mai mare.

Material săditor pentru noi livezi

In întîmpinarea Congresului partidului muncitorii și tehnicienii de la G.A.S. Mărăcineni, comuna Potoceni, regiunea Ploești, intensifică întrecerea socialistă pentru a obține noi succese în muncă. In ultimele zile, s-a terminat scoaterea pomilor din pepinieră în vederea plantării lor.

Lucrînd cu ajutorul unei mașini speciale, tractoristul Radu C. Boton a reușit să termine în patru zile scoaterea pomilor de pe o suprafață de 27 ha, depășind norma zilnică cu 50 la sută.

Toți tractoriștii din brigada mea sînt fruntași

Conduc brigada a X-a de tractoare de la S.M.T. Videle din toamna anului 1952. In toate campaniile agricole, noi ne-am străduit să executăm lucrările în cel mai scurt timp și în condiții agrotehnice cît mai bune. Toamna aceasta, însă, cînd întrecerea socialistă se desfășoară în cinstea apropiatului Congres al partidului, tractoriștii din brigada mea și-au depășit toate realizările anterioare.

Brigada noastră dispune de 3 tractoare S.R.T. și 2 tractoare M.T.Z. Toamna aceasta, folosindu-ne de întreaga experiență acumulată pînă acum, noi ne-am străduit să le exploatăm cu maximum de randament. Astfel, la toate lucrările din actuala campanie, am lucrat după grafic orar. De asemenea, folosim pe scară largă cuplurile de mașini și agregatele complexe. Pentru însămînțarea grîului în rînduri dese, de pildă, am folosit cu deosebit succes o mașină cultivator-semănătoare, adaptată special în acest scop. Atașînd în urma acestei mașini și 4 cîmpuri de grape, am executat 3 lucrări deodată: cultivatul, semănatul și grăpatul. Tractoristul Constantin Argeșeanu, lucrînd cu acest agregat complex, și-a depășit zilnic norma cu peste 150 la sută.

Rezultatele bune pe care le-am obținut în exploatarea tractoarelor și mașinilor agricole se datoresc în mare măsură și executării la timp și cu conștiinciozitate a îngrijirilor tehnice zilnice și periodice. Astfel, toți tractoriștii își pregătesc de cu seară tractoarele și mașinile pentru lucrul de a doua zi. O mare atenție dăm alimentării cu carburanți și lubrifianți (care se face prin dublă filtrare), spălării filtrelor, curățirii și gresării tractoarelor, ca și mașinilor agricole remorcate.

Datorită folosirii acestor metode înaintate de muncă, am reușit să terminăm la timp însămînțările de toamnă în gospodăria colectivă din Talpa și să efectuăm arături adînci pe toate terenurile ce vor fi însămînțate în primăvară, la această unitate.

Noi ne mîndrim acum că, în întrecerea ce se desfășoară în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, toți tractoriștii din brigada noastră și-au îndeplinit și depășit cu mult sarcinile din planul campaniei de toamnă, devenind astfel fruntași.

ANGHEL SPETEA
șeful brigăzii a X-a de la S.M.T. Videle, regiunea București

In grădina de legume

Tractoristul Emil Dumitru de la G.A.S.-Buzău executînd arături adînci în grădina de legume cu ajutorul unui plug special P.N. 30.

In primele rînduri

Incă din anul 1952, de cînd a luat ființă întovărășirea din comuna Suraia, raionul Focșani, membrii ei își lucrează pămîntul după recomandările agrotehnicii. Toamna trecută, de pildă, ei au arat adînc întreaga suprafață de aproape 90 ha, pe care o destinaseră culturilor de primăvară. Această lucrare le-a asigurat mari sporuri de recoltă: ei au obținut cîte 3500 kg de porumb boabe, 1600 kg de floarea-soarelui și 21.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar. De aceea, unul din principalele angajamente pe care întovărășiții din Suraia și le-au luat în cinstea Congresului partidului a fost acela de a ara și în toamna aceasta — cînd recoltarea ultimelor culturi s-a făcut mai tîrziu — întreaga suprafață destinată însămînțărilor de primăvară.

Ei au muncit cu vrednicie la eliberarea terenului pe care l-au avut cultivat cu porumb și floarea-soarelui, apoi, ajutați de tractoriștii de la S.M.T. Florești, au început arăturile. Acum cîteva zile, lucrările au fost terminate.

Harnicii întovărășiți din Suraia au cărat și împrăștiat pe cîmp gunoi de grajd bine putrezit, care a fost încorporat o dată cu arătura.

Convingîndu-se de avantajele muncii în comun, pe tarlale mari, numeroși țărani muncitori din comuna Suraia, printre care și Mitică Negrea, Vasile Ionașcu, Vasile D. Ifrim, Lina Negrea și Valeriu Dragomir au făcut zilele acestea cereri de înscriere în întovărășire.

E. VASILIU

Constructorii de tractoare își țin cuvîntul dat

Uzinele de tractoare „Ernst Thälman" din Orașul Stalin...

Camioane încărcate ies neîncetat pe porțile larg deschise, muncitori și funcționari trec cu treburi de la un atelier la altul, o locomotivă, trăgînd după ea vagoane pline cu lăzi, pufăie, șerpuind încet către gară...

In cinstea Congresului partidului, munca miilor de mecanici, forjori, turnători, strungari ori montori de aci, care și-au îndeplinit cincinalul încă de la 25 martie 1955, se desfășoară cu avînt nemaiîntîlnit pînă acum. Colectivul de muncă al uzinelor și-a luat, între altele, angajamentul să producă din oțel economisit un tractor în plus la fiecare șapte tractoare fabricate. Acest angajament a fost dus cu cinste la îndeplinire. Colectivul de muncă de aci și-a mai luat angajamentul să dea statului importante acumulări bănești; pînă-n prezent, au și fost dați 14.321.000 lei. Cei 1000 de inovatori ai uzinei s-au angajat să pună în practică un număr cît mai mare de inovații și raționalizări. Economii, raționalizări, inovații, toate înseamnă același lucru: mai multe, mai ieftine și din ce în ce mai bune tractoare pentru agricultura țării noastre.

In sala frezorilor, directorul tehnic al uzinelor, inginerul Mihai Marinescu, împreună cu șeful producției, ing. Gheorghe Nan, stau de vorbă cu cîțiva meșteri. Se caută cele mai bune metode de organizare a muncii, în scopul intensificării ritmului de lucru la piesele de schimb cerute mai cu insistență de către bazele de aprovizionare din diferite regiuni ale țării.

Incordați asupra mașinilor, fruntașii în producție Alois Caltrovici, Pătru Șabăl, Vasile Dincă, Radu Baciu și alții lucrează la fabricarea cuzineților; în altă sală, strungarii execută supape, iar alături, se lucrează la linia de arbori motori, la chiulase, la ambreiaje pentru motorașe de pornire sau la semiaxe... Cu regularitate, majoritatea muncitorilor își depășesc normele de lucru în procent de 120—130 la sută.

Piesele de schimb sînt verificate cu grijă de către specialiști, apoi sînt așezate în lăzi și duse spre sălile de expediție.

— In acest an, îmi spune inginerul Gheorghe Nan, vom executa o cantitate mai mare de piese de schimb decît anul trecut. Pentru a face față cu cinste angajamentelor, a fost nevoie să luăm o serie de măsuri tehnico-organizatorice. De exemplu, mașinile de frezat — la care se lucrează chiulase — au fost complet eliberate de alte sarcini.

Datorită acestor măsuri și elanului deosebit cu care se desfășoară întrecerea în cinstea celui de al doilea Congres al Partidului, se obțin succese tot mai importante. Astfel, de unde în medie pe primele zece luni din acest an planul de fabricare a pieselor de schimb a fost îndeplinit în procent de 107,56 la sută, în luna octombrie, planul de producție a fost îndeplinit cu 123,35 la sută, în primele 25 de zile din noiembrie depășirea fiind și mai mare.

...Cînd am plecat de la uzinele din Orașul Stalin, era de mult noapte. Numeroși muncitori intrau pe poartă, grăbiți.

— Sînt tovarășii din cel de al treilea schimb, mi-a spus inginerul șef al producției; cei ce lucrează la turnătoriile de fontă, la tratamente și la automate, unde se execută buloane, șuruburi, piulițe și alte piese de schimb.

...In zori, alte lăzi încărcate în autocamioane și trenuri de marfă luau drumul bazelor de aprovizionare din țară. Cu ajutorul lor, tractoarele vor putea fi pregătite la timp în vederea viitoarelor munci agricole.

AL. RAICU

Cu obligațiile către stat îndeplinite

● In cinstea celui de al doilea Congres al partidului, toți țăranii muncitori din comuna Ghioroc, raionul Lipova, și-au achitat înainte de termen impozitele pe anul în curs. Primii care și-au achitat impozitele sînt comuniștii Traian Borlea, Dumitru Hurdea, Ludovic Gyorfi, Dumitru Bunaciu și alții.

● Țăranii muncitori din comunele Urziceni, Foeni, Ciumești, Sanislău din raionul Carei, Mădăraș din raionul Satu Mare, Livada din raionul Oaș și altele — aflați în întrecere în cinstea Congresului partidului — și-au îndeplinit în întregime planul de colectare a produselor agricole.

● Și numeroși țărani muncitori din regiunea Pitești întîmpină Congresul partidului cu cotele de produse agricole achitate. Numai în cîteva zile, producătorii agricoli din comuna Mălureni, de pildă, au dus la baza de recepție peste 15.000 kg de porumb. Pînă la 19 noiembrie, țăranii muncitori din o serie de comune, ca Brezoi, Berislăvești și Dăngești și-au îndeplinit planul anual de predare a cotelor în proporție de sută la sută.

Elena Skwarczynsch
și I. Paraschivescu
corespondenți

În semn de recunoștință

Intr-una din serile trecute, a venit la mine tov. agronom Odoreanu, de la raion. Cum sîntem vechi cunoștințe, am vorbit atunci despre multe lucruri. El s-a interesat cum a răsărit grîul ce l-am semănat în toamnă, m-a întrebat dacă am isprăvit cu arăturile adînci și cu celelalte lucrări agricole. După toate acestea, mi-a spus:

— Știi pentru ce am venit la dumneata, Naghi baci?

— Oi ști, dacă mi-i spune, zic eu.

— Aș vrea să-mi povestești despre felul cum ți-ai lucrat pămîntul anul acesta. Știi, se deschide la Cluj o expoziție agricolă și am vrea ca produsele dumitale și metodele de lucru să fie popularizate acolo.

I-am povestit cu de-amănuntul cum mi-am lucrat ogorul. Cu multă luare aminte, el și-a notat într-un carnet toate cele spuse de mine. A vrut apoi să cunoască exact cîtă producție am scos la hectar. I-am propus să facă socoteala. Și îndată am aflat rezultatul: grîu — 2.470 kg la hectar, porumb — peste 7.000 kg la hectar, mere — cîte 300 kg de pe fiecare pom...

— Frumoasă recoltă ai strîns, Naghi baci, spuse el. E drept, că, anul ăsta, și alți producători agricoli din acest sat au cules rod bogat, dar după cum se vede, dumneata i-ai întrecut pe toți. Asta înseamnă că ai aplicat mai bine ca ei regulile agrotehnice.

Ce mult m-au bucurat cuvintele agronomului! El însă părea și mai vesel ca mine.

După plecarea agronomului, gîndindu-mă la viața din trecut, mi-am pus întrebarea: unde s-a mai pomenit altădată ca cineva din partea statului să se intereseze de munca unui plugar de rînd? In ce mă privește, pe vremea aceea nu aveam nici pămînt. Pămîntul era stăpînit în cea mai mare parte de către moșieri și chiaburi. Am trudit din greu toată tinerețea la chiaburul Alexandru Terec. De nu se schimbau rînduielile în țară, și azi aș fi rămas slugă la chiaburi. Dar au venit alte timpuri, mai bune. Datorită luptei dusă de partidul comuniștilor, noi, țăranii muncitori am putut să-i izgonim pe moșieri, să le luăm pămîntul, iar astăzi, cu ajutorul și sub îndrumarea partidului, ne făurim o viață nouă.

Dar partidul nu ne-a dat numai pămînt, ci și sprijin pentru a-l putea lucra bine și culege de pe el rod cît mai bogat. Așa se face că eu, care înainte n-aveam unde să trag măcar o brazdă, am putut să devin azi fruntaș în agricultură. E drept, că n-a fost chiar așa ușoară calea pînă aici. Cînd te obișnuiești să faci un lucru într-un anumit fel, cu greu te dezbari de el. La fel și cu deprinderile vechi de a lucra pămîntul. „Ce-mi trebuie mie agrominim? Tata nici n-a auzit de agrominim și tot a mîncat pită", răspundeam oarecum mînios celor care mă chemau la cercul agrotehnic.

Și, cugetînd așa, continuam să-mi ar ogorul din coasta dealului cu plugul de lemn căpătat de la socru-meu. Il brăzdam în sus și în jos și-l însămînțam cum se întîmpla. De sămînță aleasă și tratată sau de alte reguli agrotehnice, nici pomeneală. La cules, bucuria nu-mi era prea mare. Recoltă puțină și de proastă calitate. Atunci dădeam toată vina pe pămînt, că-i neroditor, sau pe vremea neprielnică.

Intr-o zi, mă întîlnesc cu Grigore Kantor, care-i membru de partid. El îmi spune:

— Te știu om harnic și la locul tău, măi Alexandre. Ceva pămînt ai acum. Ai și vite cu care să-l lucrezi. Cred însă că îți lipsește priceperea; că, vezi tu, plugăria asta nu poate fi făcută oricum. Iacă, partidul ne-a trimis agronomi care să ne învețe să ne lucrăm pămîntul în chip nou. Ascultă-mi povața și vino și tu în cercul agrotehnic.

L-am ascultat și m-am dus. După cîteva lecții, mi-am dat seama cît eram de neștiutor în ale agriculturii. De la agronom, am învățat, bunăoară, că pămîntul de pe costișă nu trebuie arat din deal în vale. Dacă-l ari așa, apa ploilor se scurge pe brazde și mînă la vale tot pămîntul roditor. Pe loc, rămîn numai ogășii. Tot acolo am învățat cum și cînd se gunoiește pămîntul, cum se curăță și tratează sămînța, care-i rostul arăturii de toamnă, al tăvălugitului și cîte altele. In anul următor, mi-am și schimbat felul de lucru. Am aruncat cît colo plugul de lemn și mi-am cumpărat de la cooperativă un plug de fier anume construit pentru arătură de coastă. Am strîns în platformă tot gunoiul de grajd și, după ce a putrezit bine, l-am cărat și împrăștiat pe ogor. Nici semănatul nu-l mai fac ca altădată. Grîul și cucuruzul le însămînțez numai cu mașina. Inainte vreme, dacă aș fi luat vreo mașină de la chiabur, trebuia să fac zile întregi de lucru. Azi, statul, prin S.M.T.-uri și prin centrele de închiriat mașini și unelte de pe lîngă cooperative, ne-a pus la îndemînă, în condiții avantajoase, mașini agricole de tot felul.

Lucrîndu-mi mai bine pămîntul, am reușit din an în an să-i sporesc rodnicia. Valorificînd o parte din recoltă, cu banii luați mi-am cumpărat material de mi-am ridicat o șură nouă acoperită cu țiglă și mi-am făcut un grajd călduros pentru vite. In fiecare an închei contract pentru a crește, îngrășa și livra statului cîte un porc, doi, în schimbul cărora primesc sume frumoase de bani. Mărturisesc că traiul întregii mele familii s-a îmbunătățit simțitor. De pe urma muncii noastre reușim să ne hrănim și să ne îmbrăcăm cu mult mai bine ca înainte.

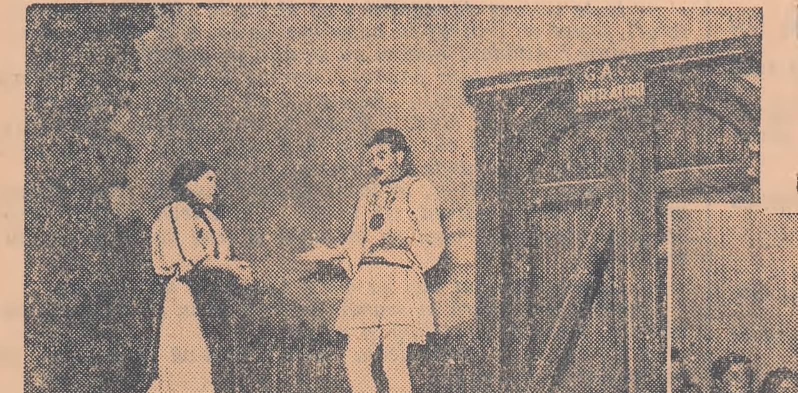
Ca părinte, mă bucur, cînd știu că cei cinci copii ai mei au putința să-și creeze un rost în viață, să învețe carte și să devină oameni luminați, folositori societății. Cel mai mare dintre ei, Alexandru, învață carte cu cheltuiala statului la Cluj, la o școală medie, iar Ana, una dintre fetele mele, urmează la ciclul II de la școala din Gherla.

Din ziare, am aflat că în luna ce vine se va ține cel de al doilea Congres al partidului nostru. Toți oamenii muncii cinstesc Congresul partidului prin realizări în producție. Acesta este cel mai frumos dar pe care ei pot să-l aducă partidului. M-am gîndit ce aș putea face și eu și, în cele din urmă, m-am hotărît ca, în cinstea Congresului partidului, să-mi achit la timp toate cotele către stat, să-mi plătesc impozitul și să fac la vreme însămînțările și toate celelalte munci agricole de toamnă.

Sînt bucuros că în urma strădaniilor depuse am izbutit să-mi îndeplinesc angajamentul luat și să dovedesc prin aceasta dragostea și recunoștința ce o port partidului nostru drag.

ALEXANDRU NAGHI
țăran muncitor, satul Băița raionul Gherla

TALENTE DIN POPOR

O scenetă din piesa „Toamna se culeg roadele", interpretată cu mult succes de echipa de teatru a căminului cultural din comuna Orlat, regiunea Stalin.

Solii artei populare din diferite colțuri ale țării au adus în Capitală, la faza finală a concursului pe țară al brigăzilor artistice de agitație de la sate toată frumusețea cîntecului și jocului din regiunile lor.

In clișeu: Brigada artistică de agitație a căminului cultural „Ion Creangă" din regiunea Bacău.

Să asigurăm de la început buna desfășurare a învățămîntului agricol de masă

* *

Cu sprijinul organelor locale de partid și al organelor agricole, în regiunea Pitești s-au organizat din timp, în acest nou an de învățămînt agricol de masă, 9 cursuri agrozootehnice trienale, 195 cercuri agricole și 288 cicluri de conferințe agricole pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale care nu sînt membri ai cercurilor.

Numărul celor înscriși pînă acum la toate aceste forme de școlarizare este destul de mare: 10.081 cursanți, aleși dintre colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori individuali.

Deschiderea cursurilor trebuia să aibă loc în întreaga regiune la 15 noiembrie. În multe dintre comune, data a fost respectată. Primele lecții s-au ținut în condiții satisfăcătoare: săli bine încălzite, material didactic suficient și frecvență bună. Elevii au ascultat lecțiile cu deosebită atenție, pentru că lectorii au venit bine pregătiți și și-au completat expunerile cu multe exemple locale, ceea ce a făcut să crească interesul ascultătorilor.

Astfel de exemple avem în comuna Valea Mare, raionul Slatina, unde inginerul Grigore Poida se ocupă cu deosebită grijă de desfășurarea cursurilor; la cercul agrozootehnic trienal de la G.A.C. Călinești, raionul Topoloveni (lector ing. Ilie Oprea); la căminul cultural din comuna Boteni, raionul Muscel, și așa mai departe.

Însă, în unele raioane, unde conducerile secțiilor agricole, conducerile unităților sau lectorii n-au dat atenția cuvenită organizării și desfășurării învățămîntului agricol de masă, cursurile, fie că nu s-au deschis, fie că funcționează defectuos.

În cele ce urmează, înfățișăm constatările făcute de redactorii noștri cu prilejul unui raid prin cîteva raioane ale regiunii Pitești.

Un început promițător

În pragul căminului cultural îmbrăcat în haine de sărbătoare, tînăra Amelia Ilie, tehnician agronom al comunei Văleni-Podgoria, își aștepta nerăbdătoare „elevii”.

Nu este lucru ușor să pregătești o lecție mai ales atunci cînd știi că neaua timpului s-a așternut pe tîmplele „elevilor”. Dar tov. Amelia Ilie a citit cu atenție instrucțiunile Ministerului Agriculturii și Silviculturii privitoare la funcționarea cursurilor din învățămîntul agricol de masă, a studiat temeinic și materialul tehnic necesar, apoi și-a notat principalele puncte în carnet. Pentru că o lecție nu trebuie citită, ci explicată în așa fel încît cursanții să-i înțeleagă cuprinsul, să rețină problemele principale. Munca nu se termină însă aci. Mai e nevoie de caiete, creioane, broșuri; cursanții trebuie obișnuiți să-și ia notițe, să citească bibliografii. Altfel, cele auzite se uită repede.

Că oamenii vor veni la prima lecție nu se îndoiește. Tehniciana agronom a fost mult ajutată de moș Vasile Vlădescu, fruntaș al recoltelor bogate, și de utemista Lucia Bratu, care au lămurit oamenii asupra foloaselor învățăturii.

Și lecția „Importanța și obiectul viticulturii” a fost predată de către lectoră cu multă pricepere, ilustrînd-o cu numeroase exemple locale. Sala de curs a fost plină. Tov. Amelia Ilie avea de ce să se simtă mulțumită.

După predare au urmat discuțiile, la care numeroși fruntași ai recoltelor bogate, ca Vasile Vlădescu, Zoe Neagu, Ioan Pleșa și alții, au arătat celor prezenți cum au reușit ei să obțină o producție mare de struguri din viile lor, prin respectarea întocmai și la timp a recomandărilor date de tehnicienii agricoli.

La încheierea discuțiilor, cei 28 de cursanți s-au îndreptat spre pepiniera lui moș Vasile Vlădescu, care le-a arătat „pe teren” lucrările ce le-a executat în via și pepiniera sa în această toamnă.

Țăranii muncitori care urmează cursurile cercului agricol de pe lîngă căminul cultural din Văleni-Podgoria sînt hotărîți să participe regulat la acest cerc, unde își vor putea îmbogăți cunoștințele tehnice — condiție de bază pentru obținerea unor recolte tot mai îmbelșugate.

Numai pe hîrtie

Este curioasă mentalitatea de care dau dovadă unele cadre care își închipuie că producția agricolă poate crește de la sine, fără intervenția activă a celor interesați. La secția agricolă a raionului Slatina, șeful secției, ing. Giurescu, se pare că împărtășește întru totul un asemenea punct de vedere. Pentru el, munca de propagandă este încă un teritoriu neexplorat. Deși acum se pune atît de mult accentul pe necesitatea însușirii și aplicării de către producătorii agricoli a metodelor științifice de lucrare a solului, de cultivare a plantelor și de creștere a animalelor, tocmai aceste acțiuni sînt complet neglijate.

Se știe că unul din mijloacele cele mai eficace de ridicare a nivelului de cunoștințe tehnice a țărănimii muncitoare este învățămîntul agrozootehnic de masă. Cu toate acestea, în raionul Slatina, organele agricole nu manifestă nici un interes pentru deschiderea fără întîrziere a cursurilor programate.

Pe hîrtie, șeful secției îți arată că în raion există 30 de cercuri agrotehnice, un curs trienal și 37 de cicluri de conferințe. Pe teren, însă, situația se prezintă cu totul altfel. Să luăm un exemplu. În comuna Optași, mulți țărani muncitori ar dori să frecventeze cursurile, dar dorința lor n-a fost îndeplinită pînă în prezent. Tehnicianul Sandu Ion, care răspunde de organizarea cursurilor în raza punctului agricol Optași, nu s-a învrednicit nici pînă astăzi să-și întocmească cel puțin planul de învățămînt. Iar secția agricolă raională nici nu știe dacă în aceste două comune a început sau nu anul de învățămînt agricol, așa cum nu știe nici care este situația în celelalte comune ale raionului. Ba, mai mult, la sfatul popular raional, pînă în prezent nu se cunoaște nici tematica cursurilor.

Atitudinea de nepăsare față de uriașa importanță pe care o are antrenarea țărănimii muncitoare în sistemul învățămîntului agrozootehnic de masă trebuie analizată de urgență în cadrul sfatului popular raional, deoarece continuarea unei asemenea stări de lucruri poate avea urmări negative asupra recoltei anului viitor.

*

Tot mai mulți

La cursul agrotehnic de la G.A.C. „7 Noiembrie” din comuna Ștefănești, s-au înscris 25 de tovarăși — în frunte cu consiliul de conducere al gospodăriei. Ing. Alexandru Bolduma a ținut prima lecție în ziua de 15 noiembrie, despre „Împărțirea economică a culturilor [illegible]”, iar a doua lecție în ziua de 24 noiembrie, despre „Pregătirea terenului”.

La prima lecție au participat toți cei înscriși, iar la următoarea cu 12 colectiviști mai mult.

La G.A.C. „Ilie Pintilie” din Valea Mare, s-au prezentat la cursul de trei luni — deschis în ziua de 18 noiembrie — 27 de tovarăși, în loc de 25, cîți s-au înscris. Aceste fapte dovedesc că dorința colectiviștilor de a-și însuși metodele agrotehnice înaintate crește neîncetat.

În căutarea unei săli de curs

Mulți țărani muncitori din satul Corbu, raionul Slatina, au urmat în anii trecuți cursurile agricole de masă organizate pe lîngă căminul cultural raional. Și roadele însușirii științei agricole n-au întîrziat să se arate.

Și în acest an, fruntașii recoltelor bogate, ca și mulți alți țărani muncitori, ar fi vrut să-și îmbogățească mai mult cunoștințele teoretice și practice.

Tov. Niculae Mitrol, tehnicianul agricol al comunei, s-a străduit din vreme să-și întocmească planul de școlarizare, a făcut înscrierea cursanților, a pregătit temeinic primele două lecții, adaptînd conferințele primite la condițiile specifice locale. Numai că, pentru începerea cursurilor, mai este nevoie și de sală. În prezent, la căminul cultural sînt depozitate motoare electrice, iar școala este supraaglomerată. Președintele sfatului popular comunal, tov. Tudose Petre, are datoria urgentă de a ajuta pe lector în vederea găsirii unei săli de curs.

Cui folosește o astfel de expunere?

Dacă nimerești din întîmplare, într-o vineri pe înserat în comuna Cringurile, raionul Găești, să nu te abați pe la căminul cultural pentru a asculta lecția expusă de tov. tehniciană Ortansa Bîlteanu. De ce să-ți pierzi timpul de pomană cînd poți foarte simplu să-ți cumperi broșura și să citești singur? Pentru că și tov. Bîlteanu nu face altceva decît citește. Citește cărticica de la început pînă la sfîrșit cu o voce monotonă, de dascăl. Nu explică nimic după planșe, nu dă nici un exemplu legat de realitățile comunei, nu se interesează nici cel puțin dacă cursanții sînt toți atenți, sau dacă, cumva, vreunul, legănat de monotonia lecturii, a ațipit...

Credem că lectora Ortansa Bîlteanu ar trebui trezită... la realitate.

Planuri multe, dar activitate de loc

Dacă stai de vorbă cu tov. Ioan Mateescu, directorul căminului cultural din satul Vrănești, despre cercul agrotehnic, el începe să-ți spună:

— Totul merge bine. Avem plan de lecții, plan de mobilizare a cursanților, plan pentru procurarea materialului didactic necesar, plan...

— Bine, bine, planuri aveți destule! Dar cursanți... cursanți aveți? Cum merge cercul agrotehnic?

— Păi... cercul încă nu l-am deschis... că mai avem de făcut un plan: planul pentru numirea lectorului!

Corespondentul voluntar MARIN GAVRILĂ

Un țăran harnic și priceput, pe care, de cum se desprimăvărează și pînă toamna tîrziu, răsăritul de soare îl găsește cel mai adesea pe ogor. Vorba și portul nu-l deosebesc de ceilalți concetățeni ai lui. Dar cînd e vorba de felul în care își muncește pămîntul, se schimbă treaba. Acesta este țăranul muncitor Marin Gavrilă, fiul fostului dijmaș Dragomir Gavrilă din comuna Gologanu, raionul Focșani.

Și munca lui a sporit, rod al învățăturii noi. Anul acesta, el a reușit să obțină 3.108 kg de grîu la ha. Om care s-a convins de foloasele aplicării învățăturii agrotehnice, Marin Gavrilă a recoltat în toamna aceasta 2.684 kg de porumb boabe la ha, numai datorită faptului că își muncește pămîntul în chip nou, așa după cum a învățat la cursurile agrotehnice și la conferințele de la căminul cultural. De aceea, inginerul agronom Lupu, șeful punctului agricol, vorbește cu multă prețuire despre „elevul” său de la cursurile agrotehnice din Gologanu. Și are pentru ce vorbi, căci Marin Gavrilă nu este numai un „elev” silitor la învățătură, ci și un gospodar luminat, care traduce în viață învățăturile căpătate.

În această toamnă, el și-a ogorit adînc cele 2 ha destinate pentru însămînțările de primăvară, îndemnînd și pe alți țărani muncitori din Gologanu să facă la fel.

*

...Seară de toamnă tîrzie. Suflă un vînt rece, zgîlțîind ușor ferestrele, chiuind în hornuri. În casă e cald. După masa cu mîncăruri aburinde și după obișnuitele discuții, ai casei se pregătesc de culcare.

Marin Gavrilă s-a sculat de la masă, dar s-a întors îndată cu hîrtie, călimară și toc. De cîte ori se apucă să scrie pentru ziar, inima îi tresaltă de aceeași bucurie pe care a simțit-o cînd a scris prima lui corespondență. Era într-un sfîrșit de vară. Atunci i-a căzut în mînă un ziar în care a citit un articol scris și semnat de un țăran muncitor ca și el. Omul acela arăta cum a muncit de a obținut aproape 2.000 kg de grîu la hectar. Marin Gavrilă a întors ziarul și pe o parte, și pe alta, zicînd: „Carevasăzică, acum și țărani muncitori ca mine pot să scrie la ziar”. Și luîndu-și inima în dinți, Marin Gavrilă a scris după cîteva zile prima lui corespondență, iar cînd a primit răspunsul redacției, care îl ruga să scrie cît mai mult, inima i s-a umplut de bucurie, de încredere și curaj.

— Și în seara asta tot la lecții, bărbate, ca școlarii? i se adresează Nița, soția sa.

Omul rîde cu bunătate la auzul cuvintelor „ca școlarii”. Dar nu-și lasă nevasta fără răspuns.

— Seara asta am de scris altceva. Am de scris o corespondență la ziar, în care să arăt că țăranii muncitori din comuna noastră întîmpină cu frumoase rezultate în muncă cel de al doilea Congres al partidului nostru.

...Timpul a trecut pe nesimțite. Limba ceasornicului arată o oră tîrzie de noapte. Vîntul bate fără istov, cu mai multă putere, iar gîndurile omului se aștern pe hîrtie în rînduri drepte.

Corespondentul nostru voluntar Marin Gavrilă mînuiește mai departe tocul, a cărui peniță aleargă neobosită pe întinderea albă a hîrtiei...

SANDU R.

Animalelor — condiții cît mai bune pentru iernat

În prag de iarnă, la G. A. S. Dealul Sibiului

Ceața deasă ce se lăsase peste noapte întîrziase ivirea zorilor. În curtea gospodăriei de stat Dealul Sibiului, era însă aceeași forfotă ca de obicei în această primă oră de lucru a zilei. Îmbrăcați în haine groase, oamenii își vedeau de treburi, fiecare la postul lui, ca în plină zi.

— Ai gătat de tăiat sfecla, Ioane?

— Oleacă mai am.

— Dă-i zor, că acum o să înceapă să ragă, spuse îngrijitorului inginerul zootehnist Bortan.

— Nici o grijă. Le astupăm gura acum.

— Și aveți întotdeauna cu ce le astupa gura? — întrebai eu.

— Avem berechet.

Am intrat în biroul inginerului.

— Întrebai mai adineauri dacă avem hrană suficientă pentru vite, reluă discuția tov. Bortan. După cum am mai spus, avem. Însă n-a fost lucru ușor să o asigurăm. Gospodăria noastră are peste 9.500 de vite: 700 de taurine, 5.500 de oi, peste 2.500 de porci, vreo 220 de cabaline și altele. La atîtea animale, consumul zilnic de furaje se ridică, nu glumă! De aceea, încă de astă-primăvară, am calculat ce cantități de furaje ne vor trebui pe toată perioada de stabulație și am luat măsuri să le asigurăm. Putem spune că socotelile noastre s-au încheiat cu bine în toamna aceasta, față de alți ani. Avem acum peste 1.150 tone de sfeclă furajeră, 2.000 tone de fîn, 90 tone de ovăz, cantități suficiente de orz și mazăre. Am mai însilozat și 1.470 tone de nutreț.

L-am întrebat pe tov. Bortan cum a fost organizată perioada de stabulație. Mi-a răspuns cu multă însuflețire:

— Să vedeți cum am procedat noi. Mai întîi, am stabilit numărul animalelor ce vor fi cazate la fiecare secție și fermă în parte, ținînd seama de capacitatea și felul adăposturilor existente.

Bineînțeles, că ne-am îngrijit și de repararea grajdurilor la care am constatat stricăciuni. O echipă de muncitori a reparat podelele, acoperișul și a înlocuit geamurile sparte.

Multe necazuri ne-a pricinuit în anii din urmă transportul nutrețurilor la grajduri. Din cauză că furajele erau depozitate departe, eram împiedicați, mai ales pe vreme rea, să hrănim animalele așa cum trebuie. Anul acesta, în apropierea fiecărui grajd au fost depozitate cantități suficiente de nutrețuri.

Deodată, inginerul se opri din povestire. Își luă haina din cuier și-mi zise:

— Dar, ia mergem, mai bine, la fața locului.

Ceața se ridicase. Ziua se anunța frumoasă. Într-un grajd erau cazate juncile, în altul, tăurașii. În rînd cu aceste grajduri se mai afla unul, cel al vacilor.

Am plecat apoi la secția Hosad a gospodăriei, acolo unde sînt adăpostite oile. Aici, am întîlnit pe harnicul brigadier Constantin Bunea. Mieii îngrijiți de brigada lui în acest an au avut la înțărcare peste 23 kg fiecare. Încă din luna august, brigada lui Bunea livrează produse în contul anului 1956.

Brigadierul a fost bucuros de oaspeți. Ne-a împărtășit cu bucurie din experiența de muncă a ciobanilor de aci. Apoi, mi-a vorbit despre felul cum au pregătit ei iernatul oilor.

— Furajele le avem asigurate, mi-a spus el. Au fost așezate aproape de saivan, așa că, la iarnă, n-o să avem greutăți cu transportul lor la locul de consum.

Iernatul porcilor a fost pregătit în condiții tot așa de bune. Nucleul de selecție a fost instalat la secția Noul, iar restul porcilor, cei pentru industrializare, se află la secția Sura Mică. Animalelor li s-au asigurat hrană destulă și adăposturi corespunzătoare.

— Nu ne îngrijorează apropierea iernii. Vitele noastre au și unde sta și ce mînca! îmi spusese ing. Bortan, încă de dimineață.

Cele văzute în toate secțiile gospodăriei veneau să întărească această afirmație.

I. RADU

Noi construcții pentru sectorul zootehnic

În satele regiunii Arad se ridică grajduri mari, remize, pătule sau alte construcții trainice. Ele aparțin gospodăriilor agricole de stat, stațiunilor de mașini și tractoare și gospodăriilor agricole colective care în fiecare an își dezvoltă necontenit avutul obștesc. Numai anul acesta în gospodăriile agricole colective din regiunea Arad au fost date în folosință 16 grajduri cu capacitatea de 100 de vite fiecare, 14 maternități pentru scroafe, 6 îngrășătorii de porci, 18 cotețe pentru păsări, 11 saivane, 25 de silozuri etc.

Noi construcții s-au ridicat anul acesta în gospodăriile agricole colective din comunele Alioș, Sîmbăteni, Vladimirescu, Fiscut, Vinga, Mîndruloc, Fîntînelele, Aluniș și altele. Colectiviștii din regiunea Arad s-au străduit ca la ridicarea acestor construcții să folosească la maximum resursele locale. Astfel, 80 la sută din materialele folosite la noile construcții provin din resurse locale. Numeroase gospodării colective au înființat cărămidării proprii în care s-au lucrat peste 3.000.000 bucăți.

Pentru realizarea acestor construcții, gospodăriile agricole colective s-au ajutat reciproc între ele, împrumutîndu-se cu material lemnos, cărămizi, cuie, țiglă etc. Alte construcții sînt într-un stadiu avansat și vor fi terminate în scurt timp. Printre acestea sînt 38 grajduri mari, 9 maternități pentru scroafe, 15 saivane, 14 magazii. Colectiviștii muncesc acum de zor pentru a da în folosință construcțiile planificate pînă în ajunul celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

O situație de neîngăduit

Anul trecut, gospodăria de stat din Răcăciuni, raionul Bacău, nu și-a asigurat din timp furajele și concentratele necesare hrănirii animalelor în timpul iernii, fapt care s-a răsfrînt negativ asupra realizării planului de producție din sectorul zootehnic. Ar fi fost normal ca, învățînd din această experiență, conducerea gospodăriei să fi luat anul acesta măsuri serioase pentru ca lipsurile din anul trecut să nu se mai repete.

Din păcate, însă, lucrurile nu stau așa.

La secția „Gh. Doja”, există în prezent circa 240 de bovine, 70 de cabaline, 240 de scroafe, peste 1.000 de purcei și aproape 400 de porci pentru îngrășat. Pentru aceste animale au fost asigurate doar 460 tone de fîn, 140 tone de sfeclă furajeră și 340 tone de concentrate, furaje care nu pot satisface necesarul de hrană al animalelor decît timp de o lună și jumătate.

Deși cunoaște această situație, conducerea gospodăriei (director Stan Coman) nu depune nici măcar acum — în ultimul ceas — eforturile necesare pentru a asigura animalelor întreaga cantitate de furaje și mai ales furaje concentrate trebuitoare pe timpul iernii. Faptul că gospodăria dispune de cantități cu totul neînsemnate de concentrate se datorește și lipsei de interes de care a dat dovadă, în planificarea necesarului de furaje pe unități, Direcția planificării din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Această direcție a dispus ca gospodăria de stat Răcăciuni să se aprovizioneze cu 300 de vagoane de porumb boabe tocmai de la gospodăria de stat Urleasca din regiunea Galați, în timp ce porumbul gospodăriei de stat din Răcăciuni a fost repartizat altei unități. La fel s-a procedat și cu repartizarea necesarului de tărîțe. În loc să i se fi repartizat tărîțe de la morile din Bacău, unde există cantități suficiente, i s-a repartizat tot de la Urleasca. Aceste dispoziții birocratice au atras după sine creșterea prețului de cost al concentratelor. Totodată, animalele au fost lipsite o perioadă îndelungată de concentratele necesare, ceea ce a provocat în ultima vreme o scădere simțitoare a productivității lor.

Dacă aceasta este situația în ce privește procurarea unora dintre nutrețuri, în ce privește proasta conservare a cantităților existente răspunderea nu mai poate fi împărțită. De vină este numai conducerea gospodăriei de stat Răcăciuni. Este de ajuns să arătăm că o parte însemnată din lucernă s-a stricat, fiindcă a fost clădită udă, că fînul, deși bun la recoltat, s-a stricat și el, deoarece stogurile fiind prost clădite la vîrf, au fost ușor pătrunse de apa din ploi. Deosebit de grav este și faptul că furajele stricate, în loc să fie înlăturate din consum, se dau animalelor, sănătatea acestora fiind astfel primejduită.

Această stare de lucruri este privită cu seninătate de cei care răspund de sectorul zootehnic al gospodăriei. Ca și pînă acum, șeful secției „Gh. Doja” (Ilie Conduratu) — secție în care se află cele mai multe animale ale gospodăriei — neglijează complet sectorul zootehnic, ocupîndu-se numai de pomicultură. Neîndrumați și necontrolați, unii brigadieri zootehnici, ca Sergiu Radu, de la crescătoria de porci, în loc să fie pe teren pentru a sprijini munca îngrijitorilor, își fac de lucru în birou.

Lipsă de interes față de sectorul zootehnic manifestă și medicul veterinar al gospodăriei, Sergiu Donos. Aceasta o dovedește cu prisosință faptul că procentul de porci bolnavi de bruceloză continuă să se mențină foarte ridicat.

Lucrurile stînd astfel, se impune ca Trustul regional Gostat Bacău să tragă la răspundere cu toată seriozitatea conducerea gospodăriei de stat Răcăciuni și să ia măsuri urgente pentru îndreptarea situației. Nu se poate admite ca un sector atît de important al gospodăriei, ca cel zootehnic, să fie neglijat, din cauza nepăsării care s-a cuibărit în conducerea acestei unități.

GH. ROȘU

PE MARGINEA DUNĂRII

Fragment din romanul cu același nume de ȘERBAN NEDELCU

În romanul „Pe marginea Dunării”, apărut de curînd în Editura de Stat pentru Literatură și Artă, Șerban Nedelcu descrie lupta partidului la sate în anii războiului anti-sovietic. Bun cunoscător al satului din perioada aceea, scriitorul înfățișează autentice figuri de țărani, situații pline de dramatism, conflicte ascuțite între țărani și lecmănitorii lor: chiaburii, moșierul Dumbrăveanu, Miș, șeful postului de jandarmi etc.

Șerban Nedelcu își introduce cititorii de-a dreptul în frămîntările satului, fără să facă biografia eroilor săi, pe care-i cunoști numai din acțiune, din poziția pe care fiecare dintre ei o ia față de război, față de viață. La început, țăranii din Ștefănești, satul unde se petrece cea mai mare parte din acțiunea romanului, sînt temători în fața autorităților și a legilor burgheze nedrepte. Cînd cuțitul le ajunge la os, cînd silniciile sînt de nesuportat, ei se împotrivesc totuși, dau glas miniei. Văduva Lisaveta, de exemplu, protestează cînd i se ia calul la rechiziție. Ceilalți țărani o sprijină, o îndeamnă să nu se lase, strigă:

— Să ia și de la boier...

— Și de la Iordan Lăpădatu...

Partidul îi dă sarcina ceferistului Sandu Matei ca să canalizeze nemulțumirile și revolta țăranilor, să le arate calea luptei împotriva războiului, a luptei pentru pămînt. Sub îndrumarea comunistului Sandu Matei, acțiunile țăranilor din Ștefănești capătă amploare, devin mai viguroase. Din rîndul oamenilor din sat se ridică luptători comuniști ca învățătorul Florea Prodan și țăranul muncitor Ion Damian.

În fragmentul pe care îl publicăm, îi vedem pe Sandu Matei, Florea Prodan și Ion Damian lipind noaptea afișe, în sat. Prin aceste afișe, oamenii sînt îndemnați să saboteze măsurile luate de guvernul antonescian pentru a grăbi sfîrșitul războiului. Totodată, afișele demască mascarada ticluită de prefect și alte autorități județene care, în scopul abaterii atenției oamenilor de la război și viața de mizerie, fabrică o „sfîntă”, pe văduva Ioana Băcăoanului, înebunită de durere pentru că i se prăpădiseră amîndoi feciorii pe front.

Noaptea se lăsase tăcută și întunecoasă. Ploua mărunt. O ploaie deasă și rece. Pe ulița principală a satului, prin mocirla subțire, mergeau cu luare aminte Florea Prodan și Ion Damian.

Sandu Matei le adusese de la oraș niște manifeste și-i sfătuise să le lipească pe garduri, chiar în noaptea aceea, pentru a fi citite a doua zi de mulțimea de oameni.

— Voi mergeți și le afișați pe acestea la biserică, iar eu mă duc la primărie, le spusese el.

Biserica din Ștefănești se afla pe dealul din mijlocul satului, nu departe de postul de jandarmi. Curtea ei era înconjurată de un gard înalt, din șipci groase. Dar ca întotdeauna, poarta se găsea și acum descuiată. Amîndoi se opriră în fața ei și rămaseră cîteva clipe pe gînduri. Să intre și să lipească manifestele chiar pe ușa bisericii, ori să le pună pe gard? Damian căuta să străpungă întunericul cu privirile, apoi făcu un pas către poartă. Se opri brusc. Fără să vorbească întinse mîna spre Prodan și-i făcu semn să nu miște. Amîndoi își încordară auzul. Din turla bisericii se auzi întîi un ciripit; apoi un fîlfîit de aripi le trecu pe deasupra, îndepărtîndu-se cu iuțeală. Damian se reținu cu greu să nu rîdă și șopti:

— Știu că ne speriarăm. Apoi adăugă: Cred că e mai bine să punem manifestele pe gard. Mîine dimineață, cînd vor veni oamenii la biserică, vor da repede peste ele.

— Pe gard le udă ploaia..

— Așa-i, să le lipim pe ușă!...

Învățătorul scoase manifestele și deschise poarta, strecurîndu-se în curtea bisericii. Se întoarse după cîteva minute.

— Gata, acum putem să ne-ntoarcem acasă, șopti el bucuros. Să venim mîine dimineață aici, să vedem ce-o să [illegible] oamenii cînd vor da peste ele.

La primărie, unde Sandu trebuia să lipească manifestele, era mai primejdios decît la biserică. Aici, foia întotdeauna mulțime de oameni. Ba un chefliu întîrziat la circiuma lui Ghelmez; ba vreun călător ce venea de la gară, ori cîte un slujbaș ce rămînea la serviciu, cu treburi. Acum nu se simțea nici țipenie de om. Ocrotit de întuneric, Sandu Matei trecu prin fața primăriei și cercetă cu luare aminte împrejurimile. Se opri întîi la circiumă unde căută să prindă vreun zgomot. Nu auzi nimic, în afară de foșnetul ploii fără istov care se schimbase în lapoviță. Făcu cale întoarsă, trecu podețul de lemn ce scîrțîi ușor și se opri sub pomul cu crengile abia înmugurite. Dibui cu mîna, în direcția unde știa că se află afișierul cu geam, în care autoritățile țineau gazeta „Cuvîntul mareșalului”.

Atinse afișierul cu mîna și simți că-l cuprinde înfiorarea. Ușa cu geam era încuiată. Sandu rămase o clipă la îndoială. Se încruntă și-și spuse, cu ciudă: „Dracu să-i ia. Pînă ieri, parcă nu-l încuiau. Ce-i de făcut acum?”.

Puse mîna întîi pe lacăt, după aceea pe belciuge. Răsuci un belciug și-l scoase din scîndură. Apoi deschise încetișor ușa. Desprinse din perete gazeta fascistă. O aruncă în noroi și o călcă în picioare. Puse în locul ei manifestul, închise ușița cu geam și porni către casă.

*

Era încă de dimineață. La primărie, în fața afișierului, se adunaseră mai mulți oameni. Se îmbulzeau să citească manifestul și discutau cu aprindere.

— Măi, cine l-o fi pus aici? întrebă un țăran.

— Comuniștii, cine să-l pună?

— Ia uite... scrie despre Stalingrad. Ci-că nemții au fost bătuți zdravăn.

— Dați-vă, măi fraților, la o parte, să citim și noi, se rugă cineva.

Dar oamenii se îmbulzeau înainte și vorbeau cu aprindere:

— Iată, scrie că vor veni rușii și ne vor scăpa de Antonescu, de Hitler.

— Fug nemții iepurește.

— Dar asta ce-nseamnă, măi fraților? De ce spun nemții că se retrag strategic? întrebă un țăran.

— Tot fugă-i și asta, dar spusă mai pe ocolite.

— Ttttt!...

— După cum se vede, au început rușii să-i mature cu măturoiul.

Auzind că în manifest scria despre război, un țăran căută să se îndepărteze:

— Dacă-i vorba de front, sînt sătul.

— Nu-i ce crezi dumneata, îi spuse o femeie. E o foaie comunistă. Scrie de Stalingrad.

— Foaie comunistă? se miră omul. Ia să văd și eu [illegible] arată?

Se opri locului și încerca să se vîre în mulțime.

— Uite că scrie și de Ioana Băcăoanului, se [illegible] o voce.

— [illegible]

— [illegible] de șar[illegible]

— Mai [illegible] îmbrăcat cu ha[illegible] l-am auzit [illegible]

— Da [illegible] întoarse vorba un țăran cu mustața sură.

— Așa-i. Nu s-a vindecat nimeni. Scrie bine în foaie. Nu-i sfîntă. E nebună, sărmana.

— Uite mă, săraca! E nebună de-a binelea și lumea i se închină ca lui Hristos, se miră un flăcău.

Cineva citi cu voce tare sfîrșitul manifestului.

„Cetățeni, duceți-vă acasă și nu vă lăsați înșelați de șarlatani. Demascați mascarada ticluită de autoritățile antonesciene. Luptați împotriva războiului stîrnit de hitleriști. Dacă vreți să scăpați de necazuri, sabotați orice măsură a guvernului antonescian. Nu mai dați nici un bob de grîu la blocare. Ascundeți caii să nu vi-i ia la rechiziție. Alungați perceptorii care vin să ceară impozitele. Jos regimul fascist! Moarte cotropitorilor germani și uneltelor lor!”

În partea de jos a manifestului, se afla semnătura: „Un grup de patrioți”.

La început nimeni dintre autoritățile comunale nu luă în seamă cele ce se petreceau în fața manifestului. Notarul și jandarmul ședeau pe o bancă, pe prispa primăriei și fumau, uitîndu-se nepăsători, în uliță. În zilele acelea, era mare forfotă în sat și nici o îmbulzeală nu-i mai mira.

După un scurt răstimp, notarul privi întîmplător spre lumea adunată.

— Ia te uită ce de oameni s-au strîns la „Cuvîntul mareșalului”, spuse el, arătînd cu mîna într-acolo. Vezi ce face sfînta, nea șefule? Altădată nimeni nu se uita pe gazetă.

— Oare de ce s-au adunat? întrebă primarul care tocmai atunci ieșise din primărie. Ai pus tu un ziar nou, Tudore?

— Eu n-am pus nimic. Poate domnu director Geambașu.

— Ia să vedem și noi ce scrie în gazetă? făcu șeful de post, pornind spre locul unde se strînsese mulțimea.

Cînd ajunse la fișier, în locul gazetei fasciste văzu o foaie micuță cu scris mărunt, de tipar. Citi cîteva rînduri peste capetele oamenilor, apoi se încruntă și țipă cît îl ținură puterile:

— Ce v-ați adunat aici ca oile? Cărați-vă mai repede.

Oamenii nu-l luară în seamă. Se îmbulzeau să [illegible] manifestul. Șeful [illegible]

— [illegible]

[illegible]

— [illegible] Acuș vă arestez...

Oamenii se [illegible], căutînd să dispară cît mai iute din ochi[illegible]. Numai Lisaveta rămase locului.

— De ce ne drăcuiești, domnule, întrebă ea, privindu-l aspru.

— Ia-o din loc și nu te întinde la vorbă!

— Dacă nu-i voie să citim, de ce l-ați pus aici, în văzul oamenilor?

— Îți arde de glumă, muiere? țipă Miș supărat.

La expoziția agricolă a regiunii Constanța

Colectiviștii din Palazu Mare sint și pricepuți grădinari. Recoltele de 26.000 kg de conopidă la hectar, 25.000 kg de morcovi la hectar și 30.000 kg de vinete la hectar vorbesc de la sine.

La standul gospodăriei colective din Topraisar, vizitatorii admiră mostrele de știuleți din bogata recoltă de porumb obținută anul acesta.

Un rezultat minunat al muncii unite: 2.200 kg de griu la hectar de pe suprafata de 455 ha, la G.A.C. Săveni.

La inceputul lunii noiembrie, s-a deschis in orasul de resedință Expoziția agricolă a regiunii Constanta.

Datorită eforturilor depuse de Directia agricolă regională, s-a reușit ca această expozitie să fie astfel organizată, incit a trezit atentia și interesul nu numai al celor ce se ocupă cu agricultura, ci și al multor locuitori ai orasului Constanta.

Expozitia agricolă a regiunii Constanta prezintă un deosebit interes deoarece ea arată realizările dintr-o regiune a țării unde procentul de cooperativizare a agriculturii este foarte ridicat: 71.49 la sută din suprafata arabilă a regiunii este ocupată de sectorul socialist. De aceea, organizatorii expoziției au și pus accentul pe prezentarea succeselor acestui sector, care, in acest an, au fost foarte mari, fapt dovedit prin producțiile obtinute atit in cultura plantelor, cit și in sectorul zootehnic.

Standurile expoziției arată vizitatorului in primul rind realizările din domeniul mecanizării agriculturii. Urmează apoi standul culturilor de cimp, standul cresterii animalelor, standul gospodăriilor agricole de stat și al gospodăriilor colective.

S. M. T.-urile — baza mecanizării agriculturii

In anii puterii populare au fost infiintate in cuprinsul regiunii Constanta 30 de S.M.T.-uri care dispun de un bogat parc de mașini și tractoare. S.M.T.-urile au executat in acest an un volum de 992.220 hantri. In cadrul expoziției, este prezentată, printre altele, activitatea S.M.T.-ului Hagieni. Buna organizare a muncii brigăzilor, folosirea intregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole au făcut ca S.M.T. Hagieni să reducă simțitor prețul de cost al lucrărilor, care anul acesta a reprezentat 88 la sută față de cel planificat.

Pe un teren situat alături de pavilionul expoziției sint expuse numeroase mașini și tractoare care dovedesc marea varietate a mijloacelor mecanizate cu care sint inzestrate S.M.T.-urile și G.A.S.-urile din regiunea Constanța. In mare parte, aceste mașini și tractoare sint produse ale industriei sovietice; ele dovedesc ajutorul prețios dat de Marea Țară a Socialismului poporului nostru in vederea ridicării nivelului agriculturii.

Recolte bogate de griu

Sintem in fața standului cu produse agricole ale gospodăriei colective din comuna Săveni. Anul acesta, gospodăria a avut insămințate 455 ha cu griu din soiul A 15. Productia medie a fost de 2200 kg la hectar. Colectiviștii din Săveni au obtinut această recoltă bogată datorită aplicării agrotehnicii inaintate. Astfel, toamna ei au arat terenul la o adincime de 18-20 cm, cu 20 de zile inainte de insămințare. Insămințarea griului au făcut-o in primele zile ale lunii octombrie, cu semănătorile, in rinduri incrucișate, la o adincime de 6 cm, dind cite 180 kg de griu la hectar. Sămința folosită fusese triorată și tratată. In primăvară, au grăpat și plivit la timp semănătura. Recoltarea au făcut-o cind lanul de griu era in pirgă. Colectiviștii s-au ingrijit in mod deosebit de executarea acestei lucrări, care n-a depășit termenul de zece zile, inlăturind astfel pierderile de recoltă.

Aplicind ca și colectiviștii din Săveni regulile agrotehnice, colectiviștii din comuna Castelu au obtinut de pe suprafata de 231 ha cite 2400 kg de griu la hectar, iar intovărășiții din Valul lui Traian au obtinut, de pe 40 ha, cite 2330 kg de griu la hectar.

De pe lotul semincer de 25 ha semănat cu griu de soiul A 15, gospodăria colectivă din Valea Dacilor, raionul Medgidia, a recoltat cite 3125 kg la ha. Lotul semincer a fost ales din terenul cel mai fertil al gospodăriei, ținindu-se seama ca el să nu aibă părți joase in care să băltească apa. Muncile de insămințare, de intreținere a culturilor și de recoltare au fost efectuate cu aplicarea strictă a regulilor agrotehnice: terenul dezmiriștit in vară a fost arat in toamnă, ingrășat cu bălegar și impărțit, pentru insămințat, in fisii de 1,5-2 metri lățime, cu poteci de 30 cm intre fisii, pentru usurarea plivitului.

In aceleasi condiții a fost cultivat și lotul semincer, in suprafață de 30 ha, al gospodăriei colective din Negresti, de pe care s-a obtinut in medie o recoltă de 3185 kg de griu la hectar.

Porumbul — cea mai productivă cereală

Sarcina trasată de partid de a obține cel puțin 2000 kg de porumb boabe la hectar a fost depășită in regiunea Constanța cu 35 la sută, obtinindu-se in medie 2700 kg de porumb boabe la hectar pe suprafața de 159.299 ha. Gospodăria colectivă Bărăganu a obtinut, de pe 200 ha semănate in pătrat, cite 4200 kg de porumb boabe la hectar, iar gospodăria colectivă Strachina a obținut, de pe 148 ha, cite 4500 kg de porumb boabe la hectar.

Colectiviștii din regiunea Constanta au reusit anul acesta să obțină recolte bogate de porumb mai ales fiindcă au pus in pămint sămință hibridă. Astfel, gospodăria colectivă din Topraisar a obtinut, de pe suprafata de 50 ha, cite 7400 kg de porumb stiuleți la hectar prin insămințarea semintei hibride provenite din incrucisarea soiurilor dobrogean și I.C.A.R. 54.

Semănatul l-au făcut in ogor de toamnă, in cuiburi asezate in pătrat, cu ajutorul semănătoarei S.K.G.-6 in timpul vegetației, au dat 3 prașile și au făcut polenizarea suplimentara artificială.

Mostrele aduse la expozitie au demonstrat că hibridul obținut intre soiul dobrogean și I.C.A.R. 54 a dat bune rezultate in Dobrogea și Bărăgan atit in ceea ce privește producția sporită la hectar, cit și rezistența la secetă și la vinturi.

Creșterea animalelor — o mare bogăție

Stepa dobrogeană, cu variatele ei condiții de relief, climă și sol, oferă mari posibilități de dezvoltare creșterii animalelor și indeosebi creșterii oilor. De acest lucru mi-am dat seama vizitind pavilionul Expoziției agricole a regiunii Constanța, unde au fost aduse de la gospodăriile colective oi și berbeci de toată frumusetea. Iată, de exemplu, oile merinos de Palas din turma gospodăriei colective „Zori Noi" din satul Sipote, comuna Deleni, raionul Adamclisi, care au dat cite 5,200 kg de lină și 51 litri de lapte intr-o perioadă de lactație. Și oile de rasă țigaie ameliorată ale gospodăriei colective din comuna Bărăganu au dat anul acesta cite 61 litri de lapte și 3,100 kg de lină.

Oile atit de frumoase aduse la expoziție și producțiile de lină și lapte obtinute in acest an dovedesc că măsurile luate de statul nostru democrat-popular pentru dezvoltarea creșterii animalelor au dat și dau roadele asteptate. Graficele de la expozitie arată că aproape toate gospodăriile colective din regiunea Constanta au acum turme de oi provenite din incrucișarea oilor de rasă țigaie cu berbeci merinos, primiți de la I.C.Z. Palas.

Dar oile dau o productie mare numai in cazul cind sint hrănite și ingrijite bine. In cele două gospodării, oilor gestante li s-au asigurat in timpul iernii nutrețuri murate și de bună calitate.

In boxele alăturate pavilionului, in afară de exemplare de oi, mai sint prezentate și alte specii de animale. Așa, de exemplu, vizitatorii pot admira un taur al stațiunii de insămințări artificiale din comuna Cumpăna, raionul Negru Vodă. Taurul este din rasa Roșie de stepă și are o greutate de 820 kg, la virsta de 6 ani. Vaca „Marcela" a gospodăriei de stat Pestera, deși in virstă de 10 ani, a dat o producție de 5400 litri de lapte. G.A.C. Palazu Mare prezintă vaca „Riscă" in greutate de 480 kg, care a dat o producție de 4060 litri de lapte. Printre porcine, se remarcă scroafa de rasă Marele alb a gospodăriei anexe Agigea din comuna Techirghiol, raionul Negru Vodă, care la virsta de 2 ani are o greutate de 395 kg.

Citeva observații

Fără a subaprecia meritul ce revine organizatorilor Expoziției agricole de la Constanța, mai ales dacă avem in vedere și greutățile pe care le-au avut de invins pentru a deschide intr-un termen destul de scurt expoziția, trebuie să menționez aci și citeva lipsuri mai importante, care, de altfel, nu sint specifice numai acestei expoziții. Ele s-au făcut simțite și la celelalte expoziții agricole din țară.

Se știe că, in agricultura regiunii Constanța, sectorul socialist este mai dezvoltat decit in oricare altă regiune. In viața unităților agricole cooperatiste S.M.T.-urile joacă un rol extrem de important. De aceea, firesc era ca rolul de organizator al producției pe care il au S.M.T.-urile in gospodăriile colective și intovărășirile agricole să fie scos puternic in evidență. Activitatea unui S.M.T. poate fi apreciată in primul rind după producțiile obținute de unitățile deservite și apoi după ceilalți indici. Or tocmai acest factor foarte important nu a fost scos in evidență.

A doua observație se referă la modul de prezentare a realizărilor unităților fruntașe. Cred că atenția principală ar fi trebuit să fie concentrată in special asupra metodelor și nu asupra exponatelor, care, deși vorbesc despre calitatea produselor, nu ne spun nimic sau ne spun prea puțin despre felul cum au fost obținute produsele respective. Acesta este, de altfel, lipsa principală a expozițiilor noastre agricole și ea ar trebui să constituie o preocupare mai serioasă din partea Direcției propagandei agricole, respectiv a serviciului expozițiilor agricole.

In regiunea Constanta, există cele mai mari suprafete delimitate de perdele forestiere de protecție, și acest lucru trebuie scos in evidență, mai ales că perdelele de protecție au inceput să-și facă simțit aportul in sporirea producției agricole. Or, in cadrul expoziției nu se vorbeste nici un cuvint despre rolul și importanța perdelelor de protecție.

Cred, de asemenea, că ar fi fost bine ca la boxele animalelor să fi existat indicații mai amănunțite privitoare la producția și furajarea exemplarelor prezentate.

Cu toate aceste lipsuri, Expoziția agricolă a regiunii Constanța rămine o frumoasă realizare, din care oamenii muncii ce lucrează pe ogoarele regiunii pot invăța multe lucruri folositoare.

RADU SANDU

IN CÎTEVA RÎNDURI

- In 1948, au existat in regiunea Constanta 5 S.M.T.-uri. In 1955, numărul lor este de 6 ori mai mare.
- 23 de gospodării agricole de stat, 266 de gospodării colective și 125 de intovărășiri agricole formează sectorul socialist in agricultura regiunii.
- Cerealele ocupă 70 la sută din suprafața arabilă (griul — 28 la suta, porumbul — 22 la sută, alte cereale — 20 la sută).
- Suprafața arabilă a crescut la 731.800 ha in 1955, față de 701.141 ha, cit însuma in 1954.
- Loturile pentru producerea de sămință hibridă la porumb au ocupat in 1955: 1.221 ha la G.A.C.-uri și 454 ha la G.A.S.-uri față de 184 ha și respectiv 58 ha in 1954. Cu porumb hibrid s-a insămințat in 1955 o suprafață de 2.680 ha.
- Suprafața cultivată cu cartofi a crescut la 2.159,82 ha in 1955 (in afară de 430 ha cultură de vară), față de 1.393,14 ha in 1953.
- Numărul bovinelor a fost de 122.247 de capete, al ovinelor de 845.440 de capete, al porcinelor de 181.955, al cabalinelor de 73.531, in anul 1954.
- Gospodăriile agricole de stat ocupă o suprafață de 190.247 ha, adică 22.29 la sută din terenul agricol al regiunii. Suprafața irigată in gospodăriile de stat este de 11.718 ha, față de 4.153 ha in 1953.
- Gospodăriile agricole de stat au predat anul acesta 52.820 tone de cereale, 49.866 hl de lapte de vacă, 45.241 hl de lapte de oaie, 370 de tone de lină și 745.000 de ouă.

Cifre și fapte din activitatea G.A.C. Comana

- *La infiinfare, in februarie 1950, gospodăria colectivă „Filimon Sirbu" din comuna Comana, regiunea Constanța, avea 470 ha de teren arabil, 4 perechi de boi, 18 perechi de cai, 25 de căruțe și citeva pluguri. Astăzi, in gospodărie sint inscrise 223 de familii de țărani muncitori, care au in proprietate obștească 2.077 ha de teren arabil, numeroase construcții gospodărești, mașini și unelte agricole, 2 autocamioane, 1.535 de animale de muncă și de producție, sute de păsări etc.*
- *Aplicarea pe scară largă a metodelor agrotehnice inaintate a devenit o preocupare de seamă a colectiviștilor din Comana. Din cele 785 ha semănate cu griu toamna trecută, 300 ha le-au semănat in rinduri incrucișate. In toamna aceasta, suprafața insămînțată cu griu in rinduri incrucisate a fost mărită cu incă 200 ha.*

De asemenea, in acest an, colectiviștii din Comana au semănat in cuiburi așezate in pătrat 200 ha cu porumb și 33 ha cu floarea-soarelui. Recoltele obținute pe suprafețele semănate după aceste metode inaintate au fost cu 800—1.000 kg la ha mai mari decit cele dobindite de țăranii muncitori cu gospodării individuale din partea locului.

- *Pe lingă cultura cerealelor și a plantelor industriale — care constituie principala ramură de producție in gospodărie — colectiviștii au creat și dezvoltat in acești ani și alte ramuri de producție, ca, de pildă, creșterea animalelor, legumicultura, pomicultura etc. In prezent, gospodăria colectivă din Comana are o fermă de 1.182 de oi, alta de 140 de porci, din care 28 scroafe fătătoare, o fermă de 28 de vaci cu lapte, precum și o crescătorie de 500 de păsări de rasă.*

In acest an, numai din valorificarea produselor animale, gospodăria a realizat pină acum un venit de peste 150.000 lei.

- *La sfirșitul anului 1954, valoarea fondului de bază al gospodăriei din Comana era de 589.789 lei, față de 144.900 lei (in bani stabilizați), cit era la sfirșitul anului 1950.*
- *Obținind recolte bogate și realizind insemnate venituri bănești, gospodăria a putut să impartă anul acesta colectiviștilor — ca avans de 40 la sută pentru fiecare zi-muncă efectuată — cite 12 kg de diferite produse, din care 7,200 kg numai cereale.*

Cooperative sătești fruntașe

In trimestrul III al acestui an, țăranii muncitori din regiunea Pitești au cumpărat prin cooperative unelte agricole in valoare totală de aproape 1.500.000 lei, reprezentind un spor de 63 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut, precum și diferite mărfuri a căror valoare depășește cu peste 36 la sută valoarea mărfurilor vindute in trimestrul III al anului 1954. La bilciurile și tirgurile ocazionale, s-au vindut mărfuri in valoare de aproape 6 milioane de lei.

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii au valorificat insemnate cantități de produse alimentare. In primele trei trimestre ale anului, au fost achiziționate cu aproape 3.300 tone mai multe cereale și cu 107 la sută mai multe produse animale decit in aceeași perioadă a anului trecut. De asemenea, au fost industrializate cu 37 la sută mai multe fructe decit in anul trecut.

U.R.C.C. Pitești și-a depășit astfel planul anual cu 58 la sută la desfacere și cu 30 la sută la achiziții.

(Agerpres).

Stimulați de foloasele contractărilor

Oficiile raionale de achiziții și contractări de animale din regiunea Constanța au indeplinit cu o lună și jumătate inainte de termen sarcinile planului anual la preluarea animalelor contractate.

In raioanele Negru Vodă și Hirșova, deși au fost contractate mai multe animale decit prevedea planul, sarcina de preluare a acestora a fost realizată incă de la inceputul lunii noiembrie. Respectind obligațiile prevăzute in contracte, țăranii muncitori din raionul Negru Vodă, de pildă, au livrat, printre alte animale, 4.300 de oi și peste 3.600 de porci, realizind prin aceasta insemnate venituri bănești.

Venituri mari de pe urma cultivării sfeclei de zahăr

Printre țăranii muncitori din comuna Iecea Mare, raionul Timișoara, care in primăvara acestui an au incheiat contracte pentru a cultiva sfeclă de zahăr, se numără și Teodor T. Timiș. Pregătind bine terenul și ingrijind cultura după sfaturile agronomului, el a reușit să realizeze, de pe suprafața de 50 de ari cultivată cu această plantă, o producție de 20.200 kg, ceea ce inseamnă 40.400 kg la hectar.

Predind fabricii de zahăr intreaga recoltă cultivată, el a primit suma de 6.500 lei și 140 kg de zahăr, fiind totodată scutit de cota de produse vegetale pentru suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr.

Ca urmare a veniturilor mari obținute de el, ca și de ceilalți cultivatori de sfeclă de zahăr din comună, tot mai mulți producători agricoli de aici incheie contracte cu fabrica pentru a cultiva sfeclă de zahăr in anul viitor.

Constantin Giubega
corespondent

Să folosim din plin timpul prielnic

Pentru continuarea în cîmp a muncilor agricole neterminate

Infruntind greutățile pricinuite de intirzierea coacerii unor culturi tirzii și, mai ales, de vremea nefavorabilă, oamenii muncii de pe ogoare au depus eforturi susținute pentru grăbirea ritmului lucrărilor agricole de toamnă, reușind astfel să termine la timp o bună parte din ele. Succese deosebite s-au obținut in regiunile Stalin, Regiunea Autonomă Maghiară și Galați, unde, pină la 20 noiembrie, se insămințase peste plan suprafețe insemnate, iar recoltarea culturilor tirzii se efectuase in procent de peste 90 la sută.

Din cauza organizării și coordonării defectuoase a diferitelor lucrări și nefolosirii complete și raționale a forțelor de lucru, in regiunile Craiova, Pitești, București etc., recoltarea unor culturi, ca, de exemplu, sfecla de zahăr, s-a intirziat peste măsură, existind astfel pericolul — in cazul căderii gerului — ca intreaga producție de pe terenurile nerecoltate să se piardă. Ținind seama de acest lucru, organele locale de stat și agricole au datoria să indrume și să sprijine prin toate mijloacele eforturile producătorilor pentru ca, in citeva zile, lucrările de recoltare la toate culturile să fie terminate complet.

Paralel cu munca depusă pentru terminarea grabnică a recoltărilor, trebuie să se dea bătălia pentru efectuarea arăturilor adinci pe suprafețele ce vor fi insămințate in primăvară. Volumul ogoarelor de toamnă executat pină in prezent reprezintă abia 45 la sută din plan. Iată de ce se impune ca, prin folosirea intregii capacități de lucru a tractoarelor, atelajelor etc., arăturile adinci să fie continuate intr-un ritm cit mai intens peste tot, dar mai cu seamă in regiunile Iași, Bacău, Birlad și Galați, unde, din cauza deficiențelor organizatorice și tehnice in desfășurarea campaniei de toamnă, s-au făcut arături adinci pe suprafețe foarte mici, iar in prezent această lucrare se execută pe ici, pe colo, intr-un ritm neingăduit de incet.

O dată cu arăturile adinci, trebuie să se ingroape sub brazdă gunoi de grajd bine putrezit, in special la culturile tehnice.

O lucrare agrotehnică menită să contribuie la creșterea simțitoare a producției de furaje in anul viitor este desțelenirea suprafețelor de teren neproductiv sau slab productiv. Fiind in general subapreciată, această lucrare s-a desfășurat insă pină acum in mai toate regiunile intr-un ritm cu totul necorespunzător față de posibilitățile existente, realizindu-se mai puțin de a cincea parte din plan. Organele agricole și conducerile unităților agricole de stat trebuie să ia măsurile necesare pentru ca, pină la căderea gerului, toate suprafețele planificate să fie desțelenite.

O intirziere nejustificată a lucrărilor agricole de toamnă se constată și in sectoarele pomicol și viticol. In regiunile Cluj, Arad și Timișoara, de pildă, ingropatul viței de vie s-a făcut pe suprafețe neinsemnate, iar in regiunile Bacău, Galați, Iași și altele, plantările și lucrările de ingrijire a pomilor in livadă abia au inceput.

Pe zi ce trece, vremea devine tot mai friguroasă, ceea ce arată că iarna se apropie. De altfel, pe alocuri a și nins, zăpada așternindu-se intr-un strat subțire, iar pămintul a inghețat ușor. Din cauza ploilor căzute, in unele regiuni pămintul are un exces de umiditate, fapt care stinjenește desfășurarea normală a lucrărilor de toamnă neterminate incă. Se pune intrebarea: ce e de făcut in asemenea condiții? Incetăm muncile agricole? Desigur că nu. Ministerul Agriculturii și Silviculturii cere organelor agricole să depună maximum de eforturi și, prin mobilizarea, coordonarea și folosirea tuturor mijloacelor și forțelor de muncă, să asigure terminarea grabnică a lucrărilor de recoltare, ingropatul viței de vie, plantatul pomilor etc. Atit timp cit pămintul nu a inghețat prea tare și deci permite pătrunderea in el a plugului, este necesar să se continue arăturile și desțelenirile, in care scop trebuie folosite din plin atit mijloacele mecanizate, cit și toate atelajele existente.

In aceste zile, se cere să dăm o atenție deosebită ingrijirii semănăturilor de toamnă. Semănăturile trebuie cercetate cu grijă, controlindu-se starea vegetației, gradul de infrățire, iar dacă plantele sint atacate de diferite boli sau insecte, să se ia măsurile de protecție necesare. In regiunile unde de obicei in timpul iernii zăpada este spulberată de vint, se vor construi și așeza pe ogoare oprelişti pentru zăpadă, spre a feri astfel de inghet semănăturile și a asigura totodată acumularea in sol a unei cantități insemnate de apă. De asemenea, pe parcelele de teren ocupate cu semănături unde apa băltește este necesar să se facă șanțuri de scurgere a apei sau puțuri absorbante.

Oameni ai muncii din agricultură! In cinstea Congresului partidului, folosiți din plin fiecare zi, fiecare oră prielnică de lucru, depuneți eforturi sporite pentru terminarea grabnică a muncilor agricole de toamnă. Continuați executarea arăturilor adinci, străduiți-vă să efectuați această lucrare pe suprafețe cit mai mari. Nu incetați nici un moment lupta pentru asigurarea unei recolte bogate in anul viitor.

O contribuție însemnată

Din munca desfășurată de S. M. T. Chiraftei pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist din agricultură

Stațiunea de mașini agricole și tractoare Chiraftei din regiunea Galați iși desfășoară activitatea pe ogoarele gospodăriilor colective, intovărășirilor agricole și cele ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale din raionul Bujoru.

Preocuparea și eforturile colectivului de muncă din acest S.M.T. sint concentrate spre indeplinirea rolului principal pe care-l are unitatea lor și anume acela de a fi cu adevărat organizator și indrumător al producției agricole și totodată un centru al muncii politice in mijlocul țărănimii muncitoare din imprejurimi in scopul atragerii acesteia pe drumul cooperativizării agriculturii. Și se poate spune, pe drept cuvint, că, in această direcție, S.M.T. Chiraftei are succese insemnate.

Datorită sprijinului agrotehnic și organizatoric primit din partea agronomilor de sector și efectuării de către tractoriști a unor lucrări de bună calitate, cele 13 gospodării colective și 15 intovărășiri agricole deservite de S.M.T. Chiraftei s-au intărit economicește și s-au dezvoltat mereu. In acest an, de exemplu, gospodăriile colective și intovărășirile agricole din raza de activitate a S.M.T. Chiraftei au strins recolte cu mult superioare celor obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale care și-au lucrat pămintul cu unelte simple. Colectiviștii din Băleni, de pildă, au recoltat in medie de pe fiecare hectar cite 1.872 kg de orz de toamnă, in vreme ce țăranii muncitori individuali abia 6—800 kg; gospodăria colectivă din Foltești a dobindit o producție de 2.048 kg de griu la ha, pe cind in sectorul individual s-a strins numai 1.100 kg la ha, iar intovărășiții din Cuca au obținut cu 407 kg mai mult decit țăranii muncitori individuali din comună.

Recoltele bogate obținute de colectiviști și intovărășiți au constituit pentru mulți țărani muncitori individuali cel mai puternic indemn de a păși cu incredere spre formele cooperatiste de producție in agricultură. Cei din satele vecine gospodăriilor colective și intovărășirilor agricole au inceput să-și dea seama că numai prin inlăturarea haturilor și punerea laolaltă a pămintului vor putea folosi din plin tractoarele și mașinile S.M.T. la toate lucrările agricole, fapt care le va ușura mult munca și le va asigura recolte la fel de mari ca cele strinse de colectiviști și intovărășiți.

Folosind aceste condiții favorabile, conducerea S.M.T. Chiraftei, cu sprijinul activ al organelor raionale de partid, a pregătit un număr de agitatori din rindul agronomilor de sector și mecanizatorilor care, pe baza succeselor obținute de gospodăriile colective și intovărășirile agricole fruntașe, au desfășurat o temeinică și stăruitoare muncă de lămurire in satele din imprejurimi. Lucrind și pe ogoarele țăranilor muncitori cu gospodării individuale, tractoriștii și agronomii S.M.T. explicau acestora, la fața locului, prin exemple sugestive și convingătoare, greutățile firești pe care le are mica gospodărie individuală pe linia producției și cit de spornică și rodnică este munca făcută in comun, pe tarlale intinse, cu ajutorul mijloacelor mecanizate și după recomandările științei.

Lucrările de bună calitate făcute de S.M.T. Chiraftei și agitația dusă de mecanizatori de la om la om, participarea activă a inginerilor agronomi la munca de lămurire asupra foloaselor agriculturii socialiste au contribuit in mare măsură la mărirea numărului de membri ai gospodăriilor colective deservite și la infiintarea de noi intovărășiri agricole. In G.A.C. din Mastacani, de exemplu, s-au inscris in cursul acestui an 12 familii de țărani muncitori cu gospodării individuale, care au adus in colectivă, — pe lingă vite și unelte mari de muncă, — 54 ha de teren arabil.

Și in gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie" s-au inscris in ultima vreme un număr insemnat de țărani muncitori cu gospodării individuale. Drept urmare, suprafața de pămint a colectivei a crescut, de la 257 ha, la 398 ha. Prin inscrierea de noi membri, și intovărășirile agricole din raza de activitate a S.M.T. Chiraftei și-au sporit mult suprafețele de teren, devenind astfel mai mari, mai puternice. Față de anul 1954, in 1955 intovărășirea agricolă din Băleni, de pildă, a crescut, de la 1.000 ha, la 1.500 ha, cea din Mastacani, de la 160 ha, la 490 ha, cea din Chiraftei — de la 190, la 400 ha, cea din Firtănești — de la 180 ha, la 404 ha etc.

De un real folos s-au dovedit a fi in munca pentru convingerea țăranilor muncitori de a păși cu incredere pe calea agriculturii socialiste vizitele țăranilor muncitori individuali in gospodăriile colective fruntașe, vizite inițiate și organizate cu sprijinul S.M.T. și sub indrumarea organelor locale de partid. Venind ca oaspeți in gospodăriile colective, țăranii muncitori cu gospodarii individuale au văzut cu ochii lor felul in care muncesc și trăiesc colectiviștii, au putut vedea și cunoaște recoltele bogate ce le obține colectiva, veniturile mari pe care le primesc drept plată colectiviștii harnici. O astfel de vizită a fost organizată in vara aceasta la G.A.C. din comuna Smulți, cu prilejul impărțirii avansului de 40 la sută. După scurt timp, unii dintre țăranii muncitori care au participat la impărțirea veniturilor au făcut cereri de inscriere in colectivă.

Mecanizatorii din brigada a 18-a, lucrind in fiecare campanie agricolă pe tarlalele intovărășirii din comuna Vlădești, au stabilit legături strinse și cu țăranii muncitori cu gospodării individuale de aici. Prin buna organizare a lucrărilor in comun și avind sprijinul puternic al S.M.T. Chiraftei, intovărășiții au obținut recolte bogate și venituri mari. De curind, ei au hotărit să transforme intovărășirea lor in gospodărie colectivă, fiind convinși că astfel vor dobindi succese și mai mari.

Datorită in mare parte activității S.M.T. Chiraftei, al cărui mecanizatori au contribuit prin fapte și muncă de lămurire la convingerea țăranilor muncitori, in comuna Vlădești a luat ființă — alături de gospodăria colectivă — o nouă intovărășire agricolă in care s-au inscris 54 de familii. Pe tarlalele gospodăriei colective, ca și pe cele ale intovărășirii din Vlădești, mecanizatorii de la S.M.T. Chiraftei au executat la timp și in bune condiții agrotehnice insămințatul cerealelor de toamnă.

In prezent, mecanizatorii de la S.M.T. Chiraftei dau bătălia pentru efectuarea arăturilor adinci pe toate suprafețele de teren contractate cu gospodăriile colective și intovărășirile agricole din raza sa. Din plan, peste 2.600 de hantri au și fost executați pină la 15 noiembrie. La 21 noiembrie, planul de producție era indeplinit pe intreaga stațiune in proporție de aproape 90 la sută.

Este demn de arătat că in aproape toate comunele din raza de activitate a S.M.T.-ului Chiraftei există gospodării colective și intovărășiri agricole. Dar mecanizatorii nu se mulțumesc cu acest lucru. Ei continuă să desfășoare o susținută muncă de lămurire in rindul țăranilor muncitori individuali, indemnindu-i să se inscrie in gospodăriile colective și intovărășirile existente sau să alcătuiască noi asociații simple, intovărășiri agricole și gospodării colective. Și munca depusă de ei pe acest tărim dă roadele cuvenite. Astfel, la G.A.C. Firtănești s-au primit noi cereri de inscriere, printre care și aceea a țăranului muncitor Gheorghe Vicol, cu care tractoriștii de la S.M.T. au stat de multe ori de vorbă, sfătuindu-l să devină colectivist. In comuna Firtănești, frații Ștefan și Voicu Drosu, care și-au lucrat pămintul cu tractoarele S.M.T., au făcut cereri pentru infiintarea unei noi intovărășiri agricole. Agitatorii de la S.M.T. Chiraftei, cu sprijinul organizației de partid din comună, sint hotăriți să contribuie cu toate forțele la convingerea unui număr cit mai mare de țărani muncitori pentru ca intovărășirea agricolă să se constituie cit mai curind.

I. LEȘEANU

LA CEA DE A 11-a ANIVERSARE A ELIBERĂRII ALBANIEI

Dezvoltarea agriculturii în R. P. Albania

Iorgi Cioca
Director adjunct al Direcției propagandei agricole din Ministerul Agriculturii al R.P. Albania

In cursul celor 11 ani de putere populară, datorită îndrumării înțelepte a partidului și guvernului — cu sprijinul generos al Uniunii Sovietice și ajutorul frățesc al țărilor de democrație populară — Republica Populară Albania a obținut însemnate succese în dezvoltarea și întărirea economiei sale naționale. Dintr-o țară agrară înapoiată, ea a devenit o țară unde se construiesc cu succes bazele socialismului

Azi, pe ogoarele R. P. Albania combina sovietică de recoltat cereale este o mașină bine cunoscută. Iată o astfel de combină lucrînd pe ogoarele gospodăriei agricole de stat Kamzi din regiunea Tirana.

In tot acest timp, paralel cu dezvoltarea tuturor celorlalte sectoare ale economiei, agricultura a obținut de asemenea succese uriașe. Reforma agrară, această măreață cucerire obținută de poporul albanez, sub îndrumarea partidului, a lichidat pentru totdeauna marea proprietate moșierească și a dat pămîntul celor ce-l muncesc. S-a înfăptuit astfel visul secular al țărănimii muncitoare albaneze.

Partidul și puterea populară au luat — îndată după eliberarea țării — o serie de alte măsuri pentru a lichida starea de înapoiere în care regimurile reacționare din trecut ținuseră agricultura. Indată după eliberare, au început lucrări de mari proporții pentru asanarea și irigarea unor însemnate terenuri. Astfel, s-au efectuat drenarea lacului Malq, săparea unor mari canale de irigație ca cele de la Peqin-Kavaja, Musekie, canalul Viosa-Levan, secarea mlaștinilor din Teorbuf — unde lucrările sînt încă în continuare — și multe altele.

Ca urmare a acestei munci uriașe, terenurile drenate ocupă, în 1955, o suprafață de peste 40 de ori mai întinsă ca în 1938, iar terenurile defrișate și redate culturii întrec de 20 de ori suprafața existentă în 1946. De asemenea, suprafața terenurilor irigate în 1955 este cu 446 la sută mai mare ca în anul 1938 și an de an ea crește neîncetat.

In același timp, partidul și puterea populară acordă o atenție deosebită mecanizării agriculturii. Astfel, pe cînd în trecut nu existau în întreaga țară decît cîteva tractoare, acum, în principalele regiuni agricole ale Republicii Populare Albania s-au înființat 21 de stațiuni de mașini și tractoare, fără a mai socoti utilajul existent la gospodăriile agricole de stat. Pe cîmpiile roditoare ale Albaniei se văd sute de puternice tractoare sovietice, combine și alte mașini agricole primite din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Puterea motrică a stațiunilor de mașini și tractoare a crescut în anul 1955 de 20 de ori față de 1947, iar volumul lucrărilor agricole efectuate de stațiuni s-a mărit de 40 de ori.

In plus, statul a acordat țărănimii muncitoare însemnate credite, care în 1955 au crescut de 15 ori față de 1946. Tot cu sprijinul statului, țărănimea muncitoare albaneză a primit semințe selecționate, îngrășăminte chimice, puieți de pomi fructiferi, animale de muncă, unelte agricole etc.

O deosebită atenție a fost acordată ridicării de noi cadre tehnice și specialiști în agricultură. De unde, în trecut, nu existau decît 2 școli agricole cu o activitate neregulată, acum s-au înființat 4 școli medii tehnice, 2 școli de mecanizare, o școală agricolă elementară, o școală pentru formarea cadrelor necesare în cooperativele agricole și un institut superior de agricultură. Anul acesta, primii absolvenți ai institutului au intrat în producție. Deosebit de aceasta, au fost înființate două institute: de agricultură și de biologie și zootehnie, care se ocupă cu studierea științifică a problemelor agriculturii și creșterii vitelor în R. P. Albania.

După înfăptuirea reformei agrare și a celorlalte măsuri luate de partid și guvern, au luat ființă gospodăriile agricole de stat și cooperativele agricole, care alcătuiesc sectorul socialist al agriculturii. Gospodăriile agricole de stat ocupă un loc de frunte în producția de cereale, plante industriale, fructe, legume și lapte. Gospodăriile agricole de stat care aplică regulile agrotehnice și metodele înaintate de lucru ale pămîntului sînt astfel pildă vie pentru cooperativele agricole și țăranii muncitori individuali.

Datorită sprijinului multilateral al partidului și puterii populare, odată cu înființarea primelor gospodării agricole de stat au luat naștere — în 1946 — primele cooperative agricole. Cele peste 200 de cooperative agricole care s-au înființat în R. P. Albania, însuflețite de strălucitele rezultate obținute de colhozurile sovietice, arată în chip grăitor superioritatea agriculturii socialiste față de agricultura individuală. In alte 200 de comune din țară, de asemenea, au luat ființă cooperative agricole de producție.

Ca urmare a măsurilor luate, suprafața totală însămînțată în R. P. Albania a crescut în 1955 de 170 de ori față de 1938; în același timp, a crescut considerabil suprafața de teren cultivată cu plante industriale. Astăzi, producția de cereale a Albaniei este mai ridicată decît oricînd. Se cultivă bumbacul și sfecla de zahăr — culturi aproape necunoscute în trecut — și care astăzi alimentează fabricile de textile și zahăr înființate după eliberare. Se obțin recolte mai mari și de mai bună calitate de tutun, care nu numai că acoperă nevoile interne dar permit și exportul unor cantități însemnate. Producția de cereale a atins în 1955 indicele de 168,8 la sută în raport cu 1938, producția de bumbac va fi — la sfîrșitul anului 1955 — de 101 ori mai mare decît în 1938, iar cea de sfeclă de zahăr, de 5 ori mai mare ca în 1945.

Progrese însemnate au fost, de asemenea, realizate în sectorul pomiculturii, mai ales în ceea ce privește cultura măslinului. In această privință, a fost alcătuit un plan de 15 ani, ale cărui prevederi menționează că, la sfîrșitul anului 1965, numărul măslinilor să ajungă, de la 1.559.800, în 1951, la 7.463.000

Cu toate pierderile importante pricinuite de război, creșterea vitelor a început de asemenea să progreseze, ea depășind acum nivelul de dinainte de război. Un rol hotărîtor în aceasta a avut Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R. P. Albania și a Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania cu privire la dezvoltarea creșterii animalelor. Astfel, în anul 1955, numărul bovinelor a crescut cu 104,1 la sută, cel al ovinelor — cu 104,8 la sută, al porcilor cu 544,4 la sută, al cailor cu 104,6 la sută, al păsărilor cu 123 la sută, față de 1938.

In R. P. Albania, se folosesc din ce în ce mai mult regulile agrozootehnice, metodele înaintate sovietice, precum și experiența celor mai buni muncitori agricoli. In această privință, un rol de seamă revine propagandei agricole cu ajutorul ziarelor, cărților, expozițiilor agricole, consultațiilor etc. In fiecare an, în diferite raioane din țară se organizează expoziții agricole la care participă mii de oameni ai muncii de pe ogoare pentru a arăta succesele obținute în munca lor. Numai la expoziția agricolă organizată la Korcia, au participat aproape 6.500 de muncitori agricoli, printre care și brigadierul Nuși Bogdani de la cooperativa agricolă din Korcia, care a obținut o recoltă de 40 de chintale de grîu de cea mai bună calitate la hectar, precum și mulți alții.

Pentru merite deosebite în muncă, Prezidiul Adunării Populare al R. P. Albania acordă în fiecare an muncitorilor evidențiați ordine și medalii. Numai în 1954, au fost decorați cu ordine și medalii ale Republicii peste 1000 de muncitori agricoli. La începutul acestui an, titlul de „Erou al Muncii socialiste" a fost acordat celui mai bun tractorist de la S.M.T. Skodra, Budo Isufi, care lucrează în prezent în contul anului 1959.

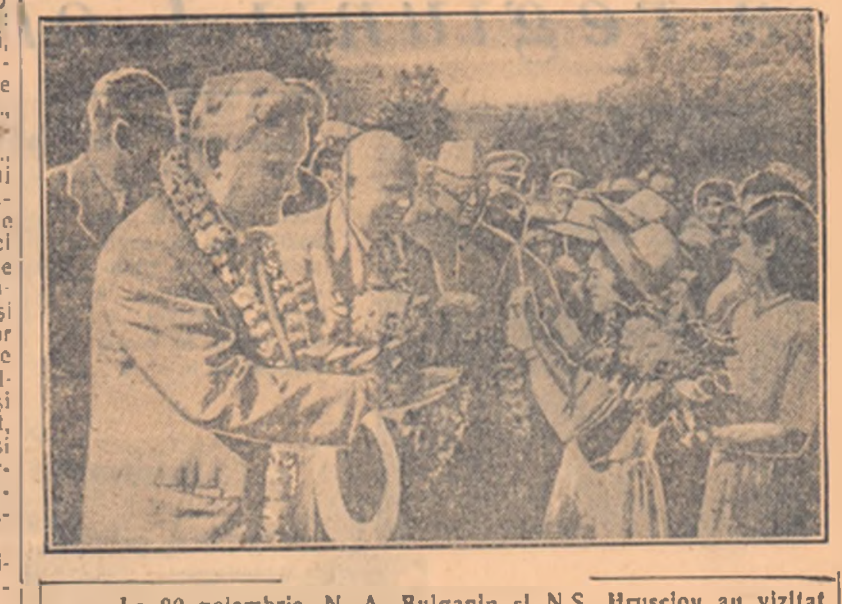
La una din cooperativele de desfacere din satele R. P. Albania, țăranii au venit să cumpere unelte agricole.

Apreciind așa cum se cuvine sprijinul și grija multilaterală a partidului și guvernului pentru dezvoltarea agriculturii, muncitorii din agricultura R. P. Albania și-au mobilizat toate forțele spre a termina la timp însămînțările de toamnă și recoltarea culturilor, spre a da patriei, poporului albanez, mai multe cereale, bumbac, sfeclă de zahăr, tutun, legume, lapte, carne, lînă și alte produse agricole și animale.

Vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India

UTAKAMUND (statul Madras) 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La ora 10 dimineața, ora locală, avionul cu care au plecat din Bangalore N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., a aterizat pe aerodromul orașului Koimbator — unul din centrele industriale importante din India de sud, aflat în statul Madras. Aici oaspeții au fost întîmpinați de S. R. Sethupathi, ministrul Lucrărilor Publice al statului Madras și de reprezentanți ai autorităților civile și militare din localitate. Pe aeroport s-a adunat o mare mulțime purtînd ghirlande de flori și drapele. La ieșirea de pe aeroport, în cinstea oaspeților au fost expuși șase elefanți gigantici gătiți de sărbătoare — cu căpestre aurite, avoare azurii și umbrele înalte și multicolore.

La 20 noiembrie, N. A. Bulganin și N.S. Hrușciov au vizitat străvechiul oraș indian Agra, renumit în întreaga lume pentru monumentele sale care întruchipează înalta cultură și minunata artă a poporului indian.

Locuitorii orașului Agra, precum și o mare mulțime de oameni din împrejurimi, au întîmpinat pe oaspeții sovietici cu profundă simpatie și căldură strigînd lozinci care slăveau prietenia indiano-sovietică.

In clișeu: Elevi din Agra, veniți împreună cu învățătorii lor pentru a-și exprima simpatia față de oaspeții sovietici, oferă flori lui N. A. Bulganin și N.S. Hrușciov.

In oraș a avut loc un mare miting. In tribuna unde a avut loc mitingul, li s-a oferit oaspeților sovietici ghirlande tradiționale de flori din partea organizațiilor obștești din oraș. N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au rostit cuvîntări de salut.

Eu personal, tovarășul Hrușciov și prietenii noștri care au sosit cu noi, a spus N. A. Bulganin, v-am adus un cald salut prietenesc din partea poporului sovietic. Poporul sovietic este bucuros că între el și marele popor indian s-au stabilit relații de prietenie. Această prietenie va fi un sprijin pentru cauza păcii în lumea întreagă. Poporul sovietic urăște războiul tot atît de puternic cum îl urîți și dvs.

Mulțumind pentru primirea călduroasă făcută delegației sovietice la Koimbator, N. A. Bulganin a făcut urări în cinstea prieteniei sovieto-indiene.

N. S. Hrușciov, care a luat apoi cuvîntul, a transmis celor de față sentimentele sincere de prietenie ale poporului sovietic care nutrește un profund respect și dragoste față de popoarele Indiei. Să întărim, a declarat el, această mare prietenie și dragoste dintre popoarele noastre și toate popoarele care luptă pentru pace. Vrem să întărim această prietenie nu spre răul altor popoare. Vrem ca relațiile pașnice, de prietenie, care există între noi, să existe și între toate celelalte țări.

N. S. Hrușciov și-a încheiat cuvîntarea făcînd urări în cinstea prieteniei frățești veșnice între popoarele Uniunii Sovietice și popoarele din marea Republică India.

Cuvîntările lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au fost întîmpinate cu aplauze furtunoase și cu strigăte de aprobare din partea participanților la miting.

După ce mitingul a luat sfîrșit oaspeții s-au îndreptat spre una din regiunile cele mai pitorești ale Indiei — Munții Albaștri (Nilghiri) situați la o depărtare de 60 de mile de Koimbator. Aproape cinci ore a durat drumul pînă la stațiunea climaterică Utakamunda, situată în centrul Munților Albaștri la o înălțime de 2.500 de metri. La invitația autorităților din statul Madras, în drumul lor tovarășii Hrușciov și Bulganin au vizitat o serie de întreprinderi agricole din acest stat. In localitatea Vadamadura ei au vizitat o plantație de cocotieri și banane, unde au băut lapte de nucă de cocos și la cererea proprietarului plantației au plantat, în amintirea vizitei făcute, cîte un vlăstar de cocotier. Urmîndu-și drumul, N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin au vizitat o altă plantație de palmieri și semănăturile de orez. Clima tropicala și solul fertil au transformat această regiune într-o grădină înfloritoare.

Pretutindeni unde se opreau oaspeții, autoritățile, fermierii și lucrătorii fermelor le făceau o primire prietenească și călduroasă.

Ultima parte a drumului pînă la Utakamunda trece prin văi și defileuri, pe lîngă cascade care cad printre stînci și costișe acoperite cu crînguri de eucalipți. In orașul climateric Utakamunda oaspeții erau așteptați în piață de mii de locuitori. N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin, salutați în mod călduros de populație, s-au îndreptat spre reședința ce le-a fost rezervată.

După amiază, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au vizitat o plantație de ceai și cafea, în apropiere de Utakamunda. După aceea oaspeții sovietici au vizitat micile fabrici de ceai și cafea care deservesc aceste plantații. Seara, oaspeții au rămas la Utakamunda, iar în ziua de 28 noiembrie urmează să plece cu avionul din Koimbator la Madras.

Comunicatul Agenției TASS despre ultimele experiențe cu arma termonucleară în Uniunea Sovietică

MOSCOVA 26 (Agerpres). — Agenția TASS transmite următorul comunicat despre ultimele experiențe cu arma termonucleară în Uniunea Sovietică.

In ultimul timp, în conformitate cu planul de cercetări științifice și lucrări experimentale în domeniul energiei atomice, în Uniunea Sovietică s-au experimentat noi tipuri de arme atomice și termonucleare (cu hidrogen). Experiențele au confirmat pe deplin calculele tehnico-științifice respective, relevînd noile realizări importante ale oamenilor de știință și inginerilor sovietici. Ultima explozie de bombă cu hidrogen a fost cea mai puternică din toate exploziile de pînă acum. Pentru a se preîntîmpina efectele radioactive, explozia a avut loc la mare înălțime. Cu acest prilej s-au făcut vaste cercetări în problemele apărării oamenilor.

In legătură cu faptul că în unele țări occidentale s-a făcut vîlvă în jurul acestor experiențe din U.R.S.S., Agenția TASS este autorizată să declare următoarele:

Guvernul sovietic s-a pronunțat și se pronunță pentru interzicerea armei atomice și a armei cu hidrogen, însoțită de instituirea unui control internațional eficient. Această hotărîre ar permite ca energia atomică să fie utilizată exclusiv în scopuri pașnice. Propuneri de interzicere necondiționată a armei atomice și a armei cu hidrogen au fost făcute de Uniunea Sovietică, atît în Organizația Națiunilor Unite, cît și la recenta conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri de la Geneva, dar aceste propuneri nu au fost acceptate. Uniunea Sovietică a propus de asemenea condamnarea moral-politică a armei atomice și a armei cu hidrogen. Puterile occidentale au respins și această propunere.

Efectuînd aceste experiențe în interesul asigurării securității sale, Uniunea Sovietică va urmări, ca și pînă acum, să se realizeze în Organizația Națiunilor Unite un acord cu privire la interzicerea armei atomice și a armei cu hidrogen și la reducerea tuturor celorlalte tipuri de armament, la micșorarea continuă a încordării internaționale și stabilirea încrederii între state, la menținerea și întărirea păcii generale.

Consfătuire în legătură cu problemele agriculturii în R. D. Vietnam

HANOI (Agerpres). —

După cum transmite Agenția Vietnameză de Informații, la 21 noiembrie s-a încheiat, după opt zile de lucrări, consfătuirea consacrată problemelor agriculturii. Participanții la consfătuire au ascultat raportul lui Ho Viet Tan, membru în Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam și locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii. Raportorul s-a ocupat de redresarea producției agricole ca sarcină de bază în programul guvernului de refacere a economiei naționale a țării. La conferință a fost analizat și planul de dezvoltare a agriculturii pe anul viitor. Acest plan prevede o lărgire a producției cerealiere și altor culturi alimentare, o dezvoltare a creșterii vitelor și altele.

La lucrările conferinței au luat parte Ho Și Min, președintele R. D. Vietnam, Truong Sin, secretar general al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, și Fam Van Dong, primul ministru al R. D. Vietnam.

Buletin meteorologic

CUM A FOST TIMPUL IN ULTIMELE 2 ZILE

In ultimile zile, un val de aer rece din regiunea Polului Nord a străbătut țările scandinave și Europa Centrală și a ajuns pînă în bazinul Mării Nordului, provocînd scăderea temperaturii în Franța, în țările balcanice și Italia. Din cauza răcirilor produse în sudul Franței, Italiei și Greciei, culturile de plante tropicale au avut de suferit. In țara noastră în zilele de 26 și 27 noiembrie timpul a fost rece, în regiunea Toplițeí înregistrîndu-se o temperatură de 23 grade sub zero. In același timp, în sudul Mării Baltice și Mării Nordului și în bazinul central al Mării Mediterane s-au înregistrat vînturi puternice cu caracter distructiv, pe coastele Olandei, Danemarcei și Germaniei.

In partea europeană a Uniunii Sovietice, înspre Sud și Răsărit, vremea s-a mai îndulcit puțin datorită faptului că temperatura a crescut.

TIMPUL PROBABIL PENTRU ȚARA NOASTRĂ IN ZILELE DE 29, 30 NOIEMBRIE ȘI 1 DECEMBRIE

Vremea devine umedă cu precipitații sub formă de ninsoare intermitentă în Ardeal și Moldova. In sudul țării ceață, chiciură locală. Vîntul în general slab. Temperatura staționară la început apoi în ușoară scădere, coborînd la sfîrșitul intervalului sub —10° în Nordul țării.

LA CE TIMP NE AȘTEPTĂM IN CURSUL IERNII CARE URMEAZĂ

In țara noastră, iarna în general, se prevede a fi ceva mai caldă decît obișnuită, și se va caracteriza printr-o alternanță de perioade de timp călduros cu perioade mai scurte de timp geros.

Precipitațiile vor fi abundente, dar amestecate. După intervale cu ninsoare vor urma zile cu ploaie, astfel că solul nu va fi tot timpul acoperit cu zăpadă. Cele mai reci intervale vor fi 27 noiembrie — 2 decembrie, 13—20 decembrie, 6—13 ianuarie și 14—16 februarie. Ninsori viscolite sînt de așteptat la sfîrșitul lui decembrie și în prima decadă a lunii ianuarie.

Reducerea suprafețelor însămînțate de bumbac în S.U.A. n-a rezolvat greutățile în desfacerea bumbacului american

NEW YORK (Agerpres). —

Dificultățile serioase întîmpinate de S.U.A. în desfacerea bumbacului lor atît pe piața internă, cît și pe cea externă nu au fost înlăturate cîtuși de puțin prin reducerea suprafețelor însămînțate cu această plantă textilă și prin acordarea unor subvenții fermierilor drept despăgubire pentru pagubele suferite din cauza reducerii impuse de guvern. După cum subliniază ziarul vest german „Frankfurter Allgemeine", cazul bumbacului constituie unul dintre cele mai bune exemple al eșecului înregistrat în S.U.A. de sistemul subvențiilor agricole.

Deși în primăvara acestui an suprafața însămînțată cu bumbac în S.U.A. a fost cu 25 la sută mai mică decît în perioada 1943—1952, nu există speranțe să se plaseze decît o mică parte din noua recoltă, deoarece piața mondială a lumii capitaliste nu mai poate absorbi surplusurile de bumbac american. Exporturile de bumbac ale S.U.A. în septembrie și octombrie a.c. au scăzut cu 212.356 baluri față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

In ce privește piața internă a S.U.A., este concludent faptul că în luna octombrie a.c. consumul de bumbac în industria americană a scăzut cu 136.981 baluri. In urma noii recolte, stocurile de bumbac care nu pot fi desfăcute vor spori cu încă cel puțin 2 milioane de baluri.

Potrivit agenției United Press, un reprezentant de frunte al Ministerului Agriculturii din S.U.A. a declarat că bumbacul devine problema nr. 1 în materie de surplusuri agricole americane, iar ziarul „New York Times" face aprecierile cele mai pesimiste în legătură cu perspectivele S.U.A. în acest domeniu. Insuși Ministrul Agriculturii, Benson, a recunoscut că situația bumbacului este „foarte serioasă" și că aceasta ar putea face ca guvernul să reducă anul viitor subvențiile plătite cultivatorilor de bumbac.

Ziarul „Frankfurter Zeitung" scrie că în decembrie se va hotărî o nouă reducere cu aproape 1 milion de acri a suprafeței însămînțate cu bumbac în S.U.A.

Fermierul din Arizona

B. Polevoi

In orașul Phönix, capitala statului Arizona, am fost invitați la o masă dată la clubul „Iarma și Seuna" din localitate. La acest club au acces doar cei mai cunoscuți fermieri din Arizona. Aici, noi ne-am aflat printre oameni arși de soare, în costume de cow-boy, cu pantaloni înguști și cizme cu tocuri înalte. Un rînd de pălării cu borurile largi atîrnau de cuier. Dar nu aceste amănunte ne-au atras atenția, ci următorul afiș: „Domnilor! Să mergem! Să mergem dincolo de cortina de fier, împreună cu John Jacobs. Mister Jacobs ne va povesti vineri ce a văzut în Rusia sovietică. Cortina de fier nu există, afirmă Jacobs".

Jacobs este din Arizona!? Deodată, mi-am amintit de filmul care prezenta vizita delegației agricole americane în Uniunea Sovietică. In acest film, am văzut un om voinic, de statură mijlocie, care era mai activ decît ceilalți, întreba pe toți despre toate, se interesa de toate lucrurile și nu lăsa nici o clipă din mîini bloc-notesul.

— Intr-adevăr, acesta era negreșit el. John este un om foarte meticulos, — a afirmat Roy Mitchell cunoscut fermier și activist pe tărîm obștesc din Arizona. Intotdeauna cînd se apucă de un lucru îl duce pînă la capăt. Călătoria lui în țara dumneavoastră a stîrnit vîlvă în întreaga Arizonă...

Luîndu-și, înainte de plecare în Uniunea Sovietică, rămas bun de la rudele sale, de la soție și de la cei șase copii și 12 nepoți ai săi, John Jacobs le-a promis că le va scrie de pe drum. El fiind un om condițional și punctual, un om de acțiune, curînd, factorul poștal a lăsat într-o mică căsuță albă și confortabilă, care se află la umbra arborilor sudici, prima scrisoare cu marcă străină. Era prima scrisoare de dincolo de „cortina de fier", despre care s-a făcut atîta vîlvă în ziare! Vestea despre primirea acestei scrisori s-a răspîndit repede printre fermierii vecini. In fața căsuței albe s-a oprit deodată cîteva mașini. Cu aceste mașini veniseră reporterii unor ziare din Arizona și reprezentantul radioului local ca să se intereseze de ceea ce scria Jacobs. Acesta scria că fermierii americani au fost primiți în Uniunea Sovietică cu multă cordialitate și că pretutindeni sînt întîmpinați cu dragoste și atenție. Ei sînt liberi să meargă oriunde vor. Moscova este un oraș mare și frumos. Expoziția agricolă este extraordinar de interesantă, îndeosebi mașinile.

Cu humorul blînd, caracteristic americanilor, Jacobs ridiculiza legendele de tot soiul care circulau despre Țara Sovietică, își batea joc de propriile lui temeri.

John Jacobs a zburat și a călătorit prin Țara Sovietică, vizitînd colhozuri, sovhozuri, institute de cercetări științifice, stațiuni de mașini și tractoare, a stat de vorbă cu sute de oameni. De pretutindeni, doamna Jacobs a primit scrisori cu timbre neobișnuite și variate.

Aceste scrisori au devenit îndată cunoscute fermierilor Arizonei. Din aceste scrisori simple trimise de Jacobs soției sale, fermierii nu fără uimire au aflat că Uniunea Sovietică este o țară mare și bogată, cu excelente teatre, că acolo oamenii sînt bine îmbrăcați, prietenoși, atenți, că față de ei, de americani, toți manifestă o caldă ospitalitate, că nimeni nu și-a exprimat vreodată dorința de război, ci, dimpotrivă, toți vorbeau despre pace și prietenie.

Fermierul din Arizona nu a fost de acord cu tot ceea ce a văzut la noi. Unele lucruri l-au plăcut, altele nu. Scrisorile lui erau însă pătrunse de respectul față de poporul sovietic, de agricultura noastră, față de știința noastră, față de industria noastră care creează numeroase mașini pentru ușurarea muncii agricultorului.

Jacobs, om cu spirit practic și cu mult bun simț, s-a ridicat împotriva faimoasei „cortine de fier", legenda care mai circulă încă în America. La vama, la sosirea în Uniunea Sovietică, bagajul nici nu i-a fost controlat. Scrisorile din Țara Sovietică sosesc foarte regulat. Față de americani, oamenii sovietici au o atitudine amicală și binevoitoare. Poți să oprești pe stradă pe oricare trecător, să te apropii în tren, în avion, de oricare călător, să vorbești cu el despre orice temă, să discuți în contradictoriu. In hotelurile din Moscova, sînt mulți străini. Pe scara aparatului de radio figurează toate capitalele lumii. Unde este însă atunci „cortina de fier"? Fermierul a fost profund emoționat de caracterul deschis, de cordialitatea și voioșia oamenilor sovietici, de încrederea lor în viitor.

Despre toate acestea John Jacobs din Arizona a relatat în scrisorile sale, a povestit în expunerea sa ținută locuitorilor din localitate, expunere care a fost ascultată de 1500 de persoane.

...Mașina albăstruie ne-a dus pe un drum de-a lungul autostradei în curs de construcție, care va trece prin Statele Unite, Canada pînă în Alasca. La volan, stătea un om voinic, dar nu prea înalt. Pe cap, el avea o pălărie de cow-boy, cu boruri largi. Acesta era Jacobs. El ne-a arătat peisajul pustiu și mort, pe care îl împestrițau doar uriașele cactusuri.

— Iată, așa a fost și pămîntul meu atunci cînd l-am cumpărat, — spuse Jacobs.

Prin geamul mașinii, se vedeau ogoare cultivate: pe unele din ele, bumbacul era de acum în pîrg. Alte ogoare erau abia arate. Iar de pe altele, muncitorii angajați de Jacobs — negri și mexicani — în combinezoane albastre, strîngeau salata și o ambalau pe loc în cutii de carton cu marca firmei.

— Iată ce a devenit pămîntul acela pustiu — a spus el mulțumit. El dă două recolte pe an.

Am mers la fermă, unde, sub cerul liber, în țarcuri împrejmuite cu sîrmă, sînt hrăniți 2000 de viței. De-a lungul cărării, pe ambele părți, se întindeau jgheaburi de lemn. De două ori pe zi, aici venea un autocamion, din care un muncitor arunca în aceste troace siloz cu tărîțe.

— La ferma mea, 2000 de vite sînd deservite de un număr de 8 persoane. Transmiteți aceasta președinților colhozurilor dvs., noilor mei prieteni, a spus Jacobs.

După aceea, mașina ne-a dus înapoi la micuța casă albă. Am mai discutat mult cu fermierul Jacobs. El a lăudat știința noastră agricolă, mașinile noastre, îndeosebi tractoarele, S.M.T.-urile, a spus că la noi forța de muncă nu este folosită destul de productiv, s-a declarat de acord cu metoda lui T. S. Malțev, ne-a sfătuit ca, paralel cu desțelenirea pămînturilor virgine, să se organizeze pășuni artificiale pentru pășcutul vitelor.

— Ar fi mult mai bine să facem mai des schimb de delegații și nu de reproșuri și suspiciuni — a spus el. A ne cunoaște unul pe altul înseamnă a ne înțelege. Ințelegîndu-ne unul pe altul, noi vom găsi un limbaj comun în vederea unei colaborări avantajoase ambelor părți iar colaborarea și pacea, după cum se știe, merg întotdeauna împreună.

(Reprodus din ziarul „Pravda" nr. 327 din 23 nov. 1955).

Darul făcut de guvernul sovietic președintelui Finlandei cu prilejul zilei sale de naștere

HELSINKI 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La 26 noiembrie, S. T. Loghinov, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Finlanda, l-a vizitat pe ministrul Afacerilor Externe al Finlandei, I. Virolainen și i-a comunicat următoarele: In legătură cu cea de a 85-a aniversare a nașterii președintelui Republicii Finlandeze, J. K. Paasikivi, guvernul sovietic a adoptat hotărîrea de a trece în mod gratuit în fondul președintelui J. K. Paasikivi pentru combaterea cancerului, utilaj medical modern și preparatele corespunzătoare (inclusiv izotopi radioactivi) în valoare de 120.000 de ruble.

Ministrul Afacerilor Externe, I. Virolainen, a declarat că această hotărîre a guvernului sovietic va fi primită de finlandezi cu mare bucurie. El a rugat să se transmită guvernului sovietic recunoștința cordială a guvernului finlandez pentru acest dar.

Președintele R.P.F. Iugoslavia va vizita Etiopia

BELGRAD 27 (Agerpres). — TASS transmite:

In ziua de 27 noiembrie, la secretariatul de stat pentru afacerile externe s-a comunicat oficial că la sfîrșitul lunii decembrie Iosip Broz-Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, va face o vizită oficială în Etiopia la invitația lui Haile Selassie, împăratul Etiopiei.

Crește numărul membrilor organizațiilor Partidului Comunist din raioanele agricole ale Chinei

PEKIN — TASS transmite: După cum relatează ziarul „Gunjenjibao", în primele 6 luni ale acestui an au fost primiți ca membri ai Partidului Comunist Chinez peste 485.000 de lucrători fruntași din agricultură și activiști ai mișcării de cooperativizare a agriculturii.

In prezent, în legătură cu avîntul mișcării pentru cooperativizarea agriculturii, relatează ziarul, mii de țărani au depus cereri pentru a fi primiți în rîndurile Partidului Comunist Chinez.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.